

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3944/90 af 20. december 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 4028/86 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne 1
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

90/683/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 13. december 1990 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering 13

90/684/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 21. december 1990 om støtte til skibsbygningsindustrien 27

90/685/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 21. december 1990 om iværksættelse af et handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA) (1991-1995) 37

2

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3944/90

af 20. december 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 4028/86 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne

RÅDET FOR DE EUROPEÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 155, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽⁴⁾ er der fastsat fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne;

foranstaltninger vedrørende fiskeristrukturpolitikken vil ikke være formålstjenlige, hvis der ikke parallelt hermed tages hensyn til de socioøkonomiske virkninger heraf, især for så vidt angår beskæftigelsessituationen og virkningerne i de områder, der er stærkt afhængige af fiskeri;

Europa-Parlamentet vedtog den 20. januar 1989 en beslutning om sikring af en rimelig levestandard for fiskere, der udøver nærfiskeri ⁽⁵⁾;

det er nødvendigt at udbygge retsgrundlaget for strukturforanstaltninger inden for fiskerisektoren og blandt andet lade fartøjer, der ikke omfattes af forordning (EØF) nr. 4028/86, indgå i en støtteordning;

foranstaltningerne til fordel for nærfiskeriet skal tage hensyn til målene for strukturpolitikken, som først og fremmest er en afbalanceret udnyttelse af de eksisterende fiskeressourcer ved navnlig at fastsætte vilkårene og betingelserne for udviklingen i EF-flådernes fiskerikapaciteter inden for rammerne af de flerårige udviklingsprogrammer;

foranstaltninger til fordel for nærfiskeriet bidrager til at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet og især til at fremme udviklingen i mindre gunstigt stillede regioner, som er stærkt afhængige af fiskeri;

strukturpolitikken bør først og fremmest tage sigte på en afbalanceret udnyttelse af de interne ressourcer i EF-farvandede, men Fællesskabet må konstatere en mere og mere foruroligende udvikling for visse bestandes vedkommende; da Fællesskabet desuden har mangel på fiskerivarer, er det nødsaget til at forsøge at skaffe sig flere forsyningskilder;

det er nødvendigt at fastlægge områdeplaner i samråd med den lokale fiskerisektor, og denne bør deltage i forvaltningen heraf;

denne forordning går forud for Kommissionens undersøgelse af fiskeristrukturpolitikens integration i de øvrige EF-strukturpolitikker med henblik på den revision af strukturfondreglerne, der forventes at få virkning fra 1993;

omstruktureringen af fiskerikapaciteten, der tager sigte på at skabe ligevægt mellem fiskeriindsatsen og de disponible fiskeressourcer, kan medføre økonomiske og sociale forstyrrelser, og det er derfor nødvendigt at træffe støtteforanstaltninger for at lette presset og omstille de virksomheder inden for fiskerisektoren, er påvirket mest af denne situation, til andre aktiviteter;

⁽¹⁾ EFT nr. C 243 af 29. 9. 1990, s. 6.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 10. december 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 20. november 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1987, s. 17.

det er nødvendigt at styrke strukturforanstaltningerne med henblik på en omlægning af fiskeriaktiviteterne, især de foranstaltninger, der tager sigte på at øge og forbedre fangstmulighederne gennem forlægning af fiskeriet;

det er nødvendigt at støtte en omstrukturering af Fællesskabets fiskerflåder med det formål at nedbringe fiskeriindsatsen i Fællesskabets farvande, og der bør tilskyndes til initiativer til at flytte en del af kapaciteten til aktiviteter i farvande uden for Fællesskabet;

det er også nødvendigt at opretholde og styrke de traditionelle handelsstrømme for fiskerivarer under overholdelse af foranstaltninger, der skal sikre, at Fællesskabets marked får sine forsyninger i første række; det er nødvendigt, at der i tilknytning til et stabilt og varigt samarbejde mellem Fællesskabet og de kyststater uden for Fællesskabet, med hvilke det har fiskeriforbindelser, udvikles og opretholdes holdbare og varige forbindelser mellem de forskellige partnere med henblik på reel overførsel af teknologi og knowhow inden for fiskerisektoren;

forordning (EØF) nr. 355/77 blev ophævet ved ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 4042/89⁽¹⁾ den 1. januar 1990, og derfor bør der foretages ændringer af foranstaltningerne til fordel for fiskerihavnens faciliteter;

gennem salgskampagner bør forbruget af visse arter øges, herunder forbruget af visse akvakulturprodukter, der produceres i hastigt stigende omfang, og som kan bidrage til, at forsyningssituationen for fiskerivarer vil kunne forbedres;

på denne baggrund og som følge af driftsvilkårene i fiskerisektoren bør sådanne foranstaltninger tilrettelægges på fællesskabsplan og støttes med offentlige midler;

med henblik på kontrollen med de pågældende virksomheders aktiviteter bør der sikres størst mulig gennemsækelighed;

det er nødvendigt at kunne ændre visse kriterier efter en forenklet procedure for så godt og så hurtigt som muligt at tilpasse dem til udviklingen i en situation, som kan variere afhængigt af særlige forhold i de enkelte regioner eller sektorer;

i henhold til artikel 155, stk. 2, i akten vedrørende Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse fastlægger Rådet de strukturelle fællesskabsforanstaltninger, der i fiskerisektoren skal gælde for De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla; i forordning (EØF) nr. 4028/86 er det allerede fastsat, at hovedparten af fællesskabsforanstaltningerne finder anvendelse på disse områder, og følgelig bør den fælles foranstaltning, der er omhandlet i nærværende forordning, også omfatte nævnte områder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 4028/86 ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, litra c) og f), affattes således:

»c) omlægning af fiskeriaktiviteten gennem forsøgstogter, forlægning af fiskeriet, fællesforetagender og blandede selskaber«

»f) opsøgning af nye afsætningsmarkeder for varer af overskudsarter eller underudnyttede arter samt for akvakulturprodukter, der produceres i hastigt stigende omfang, hvilket giver anledning til afsætningsproblemer på Fællesskabets marked«.

2) Artikel 1, stk. 3, affattes således:

»3. Den i stk. 1, litra e), nævnte foranstaltning skal indgå som led i de i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4042/89⁽¹⁾ omhandlede fællesskabsstøtterammer.

(¹) EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 1.«

3) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»4. For fartøjer i nærfiskerisektoren som defineret i artikel 2 finder kun afsnit I, II, III og VII anvendelse.«

4) Titlen på afsnit I affattes således:

»AFSNIT I

Flerårige udviklingsprogrammer og områdeplaner«.

5) I artikel 2 tilføjes følgende stykker:

»5. I denne forordning forstås ved en områdeplan en plan, der gælder for nærfiskerisektoren, dvs. for fiskerifartøjer der har mindst følgende karakteristika:

— en længde mellem perpendicularerne på under 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri

— er opført i registeret over Fællesskabets fiskerifartøjer

— udøver fiskeri, som repræsenterer 60 % af fiskerens indtægt, eller er i drift mindst 100 fiskedage om året

og som fastsætter en række mål — tillige med en oversigt over de foranstaltninger og midler, der er nødvendige for at nå dem — som gør det muligt at styre omlægningen af nærfiskerisektoren i et eller flere af en medlemsstats havområder ud fra et varigt helhedsperspektiv.

(¹) EFT nr. L 388 af 30. 12. 1989, s. 1.

6. Planerne skal:
- vedrøre hele nærfiskerisektoren i den pågældende medlemsstat
 - være forenelige med den pågældende medlemsstats flerårige udviklingsprogram ved navnlig at sikre, at de påtænkte foranstaltninger til fordel for nærfiskeriet tager fuldt hensyn til en nedsættelse af fiskeriflådens samlede kapacitet
 - gælde for perioden 1. januar 1991 til 31. december 1992
 - omfatte mindst oplysningerne i bilag Ia.«
- 6) I artikel 3 tilføjes følgende stykke:
- »4. Medlemsstaterne forelægger senest den 31. maj 1991 en plan for Kommissionen.«
- 7) I artikel 4 tilføjes følgende stykke:
- »4. Senest fem måneder efter indsendelsen af hver områdeplan træffer Kommissionen, bl.a. under hensyn til den forventede udvikling i fiskeressourcerne og på markedet for fiskeri- og akvakulturprodukter samt til de foranstaltninger, der træffes som led i den fælles fiskeripolitik, efter fremgangsmåden i artikel 47 afgørelse om, hvorvidt den kan godkendes.«
- 8) Artikel 6, stk. 2, litra a) og b), affattes således:
- a) for fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri, indgår i et af de i artikel 2 omhandlede og af Kommissionen godkendte programmer og for fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mellem 5 og 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri, indgår i en af de i artikel 2 omhandlede og af Kommissionen godkendte områdeplaner.
- b) vedrører fiskerifartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 5 meter«.
- 9) Artikel 8, stk. 3, affattes således:
- »3. Der må for de i stk. 2 nævnte erstattede fartøjer ikke være ydet den i artikel 22 omhandlede præmie for endeligt ophør, de må ikke være definitivt overført til et tredjeland, og de må ikke være eksporteret inden for rammerne af et af de i artikel 21a omhandlede blandede selskaber.«
- 10) Artikel 9, stk. 2, litra b), affattes således:
- b) indgår i et af de i artikel 2 omhandlede og af Kommissionen godkendte programmer, når det gælder fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri, eller indgår i en af de i artikel 2 omhandlede og af Kommissionen godkendte områdeplaner, når det gælder fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på under 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri«.
- 11) Artikel 9, stk. 3, litra a) og c), affattes således:
- a) vedrører fartøjer, der fører fællesskabsflag og er indregistreret i en af Fællesskabets havne
- c) er omfattende og indebærer støtteberettigede investeringer på mindst:
- 3 000 ECU for fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på under 5 meter
 - 5 000 ECU for fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mellem 5 og 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri
 - 12 000 ECU for fartøjer, der ikke er i stand til at drive trawlfiskeri, og hvis længde mellem perpendikulærene mindst er på 9 meter, men under 12 meter
 - 25 000 ECU for fartøjer af en længde mellem perpendikulærene på mindst 12 meter.«
- 12) Artikel 13 affattes således:
- »Artikel 13
- I denne forordning forstås ved forsøgstøgt enhver form for fiskeri i erhvervs-mæssigt øjemed med henblik på at vurdere rentabiliteten af en regelmæssig og varig udnyttelse af fiskeressourcerne med fangstmetoder eller fiskereds-kaber, eller i områder eller efter arter, som er nye for Fællesskabet.«
- 13) Artikel 14, stk. 1, affattes således:
- »1. Kommissionen yder finansiel fællesskabsstøtte til projekter vedrørende forsøgstogter, der vedrører aktiviteter i:
- a) farvande, der henhører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, samt farvande, der støder op til de af medlemsstaternes territorier, hvor ingen af Fællesskabets fiskeriforskrifter finder anvendelse, eller
- b) farvande, der henhører under sådanne tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, med hvilket Fællesskabet har indgået en fiskeriaftale, for så vidt projektet ikke kan modtage fællesskabsstøtte med samme formål inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, eller

- c) farvande, der henhører under tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, med hvilke Fællesskabet ikke har indgået en fiskeriaftale, men med hvilke det har forbindelser, eller
- d) farvande, der ikke henhører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, for så vidt togtet ikke tager sigte på arter, for hvilke der er tildelt Fællesskabet en kvote.»

14) I artikel 14, stk. 2, litra b), indsættes:

»og af en varighed på højst 220 dage«.

15) I artikel 14, stk. 2, indsættes som litra e):

»e) har en målsætning, der er forenelig med de retningslinjer, som med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 47, især hvad angår fiskeriområder, arter, fiskeredskaber og fangstmetoder. Disse retningslinjer finder anvendelse 30 dage efter datoen for deres fastsættelse.«

16) Artikel 15, stk. 1, affattes således:

»1. Den i artikel 14 omhandlede støtte består af ydelse af en tilskyndelsespræmie. Den er for hvert projekt lig med 40 % af de støtteberettigede omkostninger ved togtet. Betalingen er betinget af, at den eller de pågældende medlemsstaters bidrag ligger på mellem 10 og 20 % af disse omkostninger.«

17) Som afsnit Va indsættes:

»AFSNIT Va

Forlægning af fiskeriet

Artikel 17a

I dette afsnit forstås ved fiskeriforlægning enhver form for fiskeri i erhvervsmæssigt øjemed, der foregår i et givet område med henblik på at udnytte fiskeressourcerne med sigte på i første række at forsyne Fællesskabets marked.

Artikel 17b

1. Kommissionen yder finansiel fællesskabsstøtte til projekter vedrørende forlægning af fiskeriet, når dette foregår:

- a) i farvande, der henhører under sådanne tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, med hvilke Fællesskabet ikke har indgået en fiskeriaftale, men med hvilke det har forbindelser, eller
- b) i farvande, der henhører under sådanne tredjelandes højhedsområde eller jurisdiktion, med hvilke Fællesskabet har indgået en fiskeriaftale, for så vidt projektet ikke kan modtage fællesskabsstøtte med samme formål inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, eller

- c) i farvande, der ikke henhører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, for så vidt fiskeriet ikke tager sigte på kvoterede arter, for hvilke der er tildelt Fællesskabet en kvote.

2. Ydelse af fællesskabsstøtte er betinget af, at de i stk. 1 omhandlede projekter desuden:

- a) vedrører fiskeriaktiviteter af en varighed på mindst 60 dage pr. år og højst 220 dage, som skal gennemføres i løbet af en eller flere fangstrejser
- b) vedrører fiskerifartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 12 meter, der i teknisk henseende er egnede til de planlagte fiskeriaktiviteter, tilhører fysiske eller juridiske personer i Fællesskabet, har været i drift i over fem år, fører en medlemsstats flag og er registreret i en havn i Fællesskabet. Der vil dog ikke blive fremsat krav om drift i mindst fem år for fartøjer, som er registreret i en havn i Fællesskabet på datoen for denne forordnings ikrafttræden
- c) har en målsætning, der er forenelig med de retningslinjer, som med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 47, især hvad angår fiskeriområder, arter, fiskeredskaber og fangstmetoder. Disse retningslinjer finder anvendelse 30 dage efter datoen for deres fastsættelse
- d) giver anledning til at forudse en stabil, permanent og rentabel udnyttelse af de prospekterede fiskeressourcer.

Artikel 17c

1. Den i artikel 17b omhandlede støtte består af ydelse af en forlægningspræmie. Forlægningspræmien for hvert projekt fastsættes i bilag VIII. Betalingen af støtten er betinget af, at den eller de pågældende medlemsstaters bidrag udgør mellem 10 og 20 % af forlægningspræmien.

2. Kommissionen vedtager om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 47 gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, som bl.a. skal omhandle muligheden og de nærmere regler for udbetaling af præmien i rater.

3. Den finansielle fællesskabsstøtte, der ydes til et forlægningsprojekt, må ikke sammenlægges med fællesskabsstøtte med samme formål inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

Artikel 17d

1. De i artikel 17b omhandlede projekter indgives til Kommissionen via den eller de pågældende medlemsstater og efter indstilling fra denne eller disse.

2. Kommissionen træffer inden tre måneder efter forelæggelsen af et projekt beslutning om ydelse af den i artikel 17c omhandlede støtte. Denne beslutning meddeles modtagerne og den eller de pågældende medlemsstater. De øvrige medlemsstater underrettes herom inden for rammerne af komitéen.

Artikel 17e

1. Støttemodtagere indsender for hvert projekt, til hvilket der er ydet støtte i henhold til artikel 17c, efter forlægningen af fiskeriet en rapport til Kommissionen og til den eller de pågældende medlemsstater om:

- a) fiskeriet, specielt de anvendte fangstmetoder og den anvendte fangsteknik
- b) de fangede arter, fiskeriområder og de dertil svarende udbytter anført på et kort med etgradsnet
- c) de økonomiske resultater af togtet
- d) alle andre oplysninger af interesse for Fællesskabet.

2. Efter at have gennemgået rapporten stiller Kommissionen den til rådighed for de øvrige medlemsstater inden for rammerne af komitéen.

3. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 47 gennemførelsesbestemmelser, som bl.a. skal omhandle, hvilke oplysninger projekterne og den i stk. 1 nævnte rapport skal indeholde, samt i hvilken form de skal fremlægges.«

18) I artikel 18 ændres »fiskeriforbindelser« til »forbindelser«.

19) Artikel 19, stk. 2, affattes således:

»2. For at kunne komme i betragtning til finansiel støtte bør de i stk. 1 omhandlede projekter bl.a.:

- a) vedrøre fiskerifartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 12 meter, der i teknisk henseende er egnede til de planlagte fiskeriaktiviteter, tilhører fysiske eller juridiske personer i Fællesskabet, har været i drift i over fem år, fører en medlemsstats flag og er registreret i en havn i Fællesskabet. Der vil dog ikke blive fremsat krav om drift i mindst fem år for fartøjer, som er registreret i en havn i Fællesskabet på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse
- b) omhandle togter af mindst et års varighed
- c) have en målsætning, der er forenelig med de retningslinjer, som Kommissionen fastsætter med regelmæssige mellemrum efter fremgangsmåden i artikel 47, især hvad angår fiskeriområder, arter,

fiskeredskaber og fangstmetoder. Disse retningslinjer finder anvendelse 30 dage efter datoen for deres fastsættelse.«

20) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

»2. Samarbejdspræmien fastsættes i bilag VIII. Præmien udbetales på betingelse af, at den eller de pågældende medlemsstater udbetaler en præmie på mellem 10 og 20 % af samarbejdspræmien.«

21) Som afsnit VIa indsættes:

»AFSNIT VIa

Blandede selskaber

Artikel 21a

I dette afsnit forstås ved et blandet selskab et privatretligt selskab, for hvilket der er indgået en aftale om blandet selskab mellem en eller flere redere i Fællesskabet og en eller flere partnere i et tredjeland, med hvilket Fællesskabet opretholder forbindelser, når sigtet med selskabet er at udnytte og øge værdien af fiskeressourcerne i farvande, der henhører under disse tredjelandes overhøjhed og/eller jurisdiktion, med sigte på i første række at forsyne Fællesskabets marked.

Artikel 21b

1. Kommissionen yder finansiel fællesskabsstøtte til projekter for blandede selskaber.

2. Ydelse af fællesskabsstøtte er betinget af, at projekterne for blandede selskaber vedrører fartøjer med en længde mellem perpendikulærene på mindst 12 meter, teknisk egnede til det påtænkte fiskeri, i drift i over fem år, fører en medlemsstats flag, er registreret i en havn i Fællesskabet, men som definitivt vil blive overført til det tredjeland, der berøres af det blandede selskab. Der vil dog ikke blive fremsat krav om drift i mindst fem år for fartøjer, som er registreret i en havn i Fællesskabet på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

3. Den finansielle fællesskabsstøtte, der ydes til et projekt for et blandet selskab, må ikke sammenlægges med fællesskabsstøtte med samme formål inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at hindre, at fiskerikapaciteten udtrykt i bruttoregister tons og maskinkraft for de fartøjer, som eksporteres definitivt til et tredjeland i forbindelse med de i dette afsnit omhandlede blandede selskaber, og hvortil der er ydet finansiel fællesskabsstøtte, kan

erstattes af nye fartøjer, f.eks. i forbindelse med en ordning med fiskerikapacitet i drift, der direkte eller indirekte er knyttet til nybygninger.

Artikel 21c

1. Den i artikel 21b omhandlede støtte er beregnet til at dække fællesskabspartnerens eller fællesskabspartnerens finansielle deltagelse svarende til den kapital, der er investeret i det blandede selskab.

2. Støtten kan have form af:

- a) kapitaltilskud, der udbetales i en eller flere rater og/eller
- b) rentegodtgørelse i forbindelse med lån, der ydes af nationale eller internationale penge- og finansieringsinstitutter og/eller
- c) kapitaltilførsel i forbindelse med udvidelse af garantifonde for lån, der er optaget med henblik på oprettelse af det pågældende blandede selskab.

3. Den finansielle fællesskabsstøtte er fastsat i bilag VII. Betalingen er betinget af, at medlemsstatens bidrag udgør mellem 20 og 50 % af Fællesskabets finansielle bidrag.

4. Kommissionen vedtager om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 47 gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, bl.a. om prioriteringskriterierne samt muligheden og de nærmere regler for udbetaling af fællesskabsstøtten.

Artikel 21d

1. De i artikel 21b omhandlede projekter indgives til Kommissionen via den eller de pågældende medlemsstater og efter indstilling fra denne eller disse.

2. Kommissionen træffer inden tre måneder efter forelæggelsen af et projekt beslutning om ydelse af den i artikel 21c omhandlede støtte. Denne beslutning meddeles modtagerne og den eller de pågældende medlemsstater. De øvrige medlemsstater underrettes herom inden for rammerne af komitéen.

3. Støttemodtagere indsender for projekter, til hvilke der er ydet støtte i henhold til artikel 21b, en periodisk rapport til Kommissionen og til den eller de pågældende medlemsstater om det blandede selskabs virksomhed. Kommissionen forelægger en gang om året inden for rammerne af komitéen en almindelig rapport om forløbet af de projekter, hvortil der er ydet støtte.

4. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 47 gennemførelsesbestemmelser, som bl.a. skal omhandle, hvilke oplysninger den i stk. 3 nævnte rapport skal indeholde.«

22) Artikel 23, stk. 2, litra a) og d), affattes således:

- »a) for fartøjer, som fører en medlemsstats flag, som er registreret i en havn i Fællesskabet, og som har en længde mellem perpendikulærerne på mindst 12 meter«
- »d) for en yderligere samlet ophørsperiode på højst 400 dage pr. fartøj.«

23) Artikel 24, stk. 1, affattes således:

- »1. Endeligt ophør som omhandlet i artikel 22 sker ved det pågældende fartøjs:
 - a) ophugning
 - b) endelige overførsel til et tredjeland, for så vidt denne overførsel ikke vil have til hensigt at krænke de internationale regler til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, eller
 - c) endelig overgang til anden anvendelse i EF-farvandede end fiskeri.

For fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på under 9 meter, idet denne grænse dog forhøjes til 12 meter for fartøjer, der er i stand til at drive trawlfiskeri, kan endeligt ophør efter denne artikel kun bestå i ophugning af fartøjet.«

24) Artikel 24, stk. 2, litra a), affattes således:

- »a) for fartøjer, som fører en medlemsstats flag, og som er registreret i en havn i Fællesskabet«.

25) Artikel 26, stk. 5, affattes således:

- »5. Fællesskabet refunderer medlemsstaterne 50 % af de afholdte støtteberettigede udgifter inden for rammerne af de i stk. 3 nævnte beslutninger. Fællesskabet refunderer dog medlemsstaterne 70 % af de afholdte støtteberettigede udgifter inden for rammerne af de i stk. 3 nævnte beslutninger, når det endelige ophør består af en ophugning af fartøjet.«

26) Artikel 27, stk. 2, litra a), affattes således:

- »a) indgår i en fællesskabsstøtteordning inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 4042/89«.

27) Artikel 28, stk. 3, affattes således:

- »3. De støtteberettigede investeringer finansieres i første række inden for rammerne af den fælles foranstaltning, der er iværksat ved forordning (EØF) nr. 4042/89. Støtteansøgninger vedrørende de i artikel 27 omhandlede projekter, som indgives i medfør af nærværende forordning, betragtes som værende indgivet samtidigt i medfør af forordning (EØF) nr. 4042/89.

28) Artikel 29, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen kan yde finansiel fællesskabsstøtte til projekter til fremme af forbruget af fiserivarer af overskudsarter eller underudnyttede arter samt akvakulturprodukter, der produceres i hastigt stigende omfang, hvilket giver anledning til afsætningsproblemer på markedet.«

29) Artikel 40, stk. 2, affattes således:

»2. Budgetmyndigheden fastsætter, inden for rammerne af de gældende finansielle overslag, for hvert regnskabsår de beløb, der anses for nødvendige til at gennemføre den ved denne forordning indførte aktion.«

30) Artikel 48, stk. 2, affattes således:

»2. I henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1676/85 omregnes de beløb i ecu, der er anført i artikel 17c og 20 samt i bilag IV, V og VII til nærvæ-

rende forordning, til national valuta efter de landbrugsomregningskurser, der var gældende den 1. januar i det år, hvor de pågældende præmier ydes.«

31) Artikel 50 affattes således:

»Artikel 50

Denne forordning finder anvendelse på De Kanariske Øer og på Ceuta og Melilla. Den gælder dog kun for fiskerfartøjer fra disse områder, jf. forordning (EØF) nr. 1135/88 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 114 af 2. 5. 1988.«

Artikel 2

Bilag II og V erstattes af vedlagte bilag II og V, og bilag Ia, VII og VIII indsættes.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1990.

På Rådets vegne
P. BUKMAN
Formand

BILAG

»BILAG Ia

OPLYSNINGER, SOM OMRÅDEPLANERNE MINDST SKAL INDEHOLDE

- Definition af nærfiskeri og de områder, der er omfattet af planen.
- Status over de foranstaltninger, der er truffet i de foregående tre til fem år og beskrivelse af den nuværende situation inden for nærfiskeriet i medlemsstaten, bl.a. ved en:
 - beskrivelse af den samlede fangstkapacitet inden for nærfiskeriet
 - beskrivelse af den samlede fangstkapacitet for nærfiskerifartøjer, der er omfattet af planen
 - optælling af og skøn over de forskellige flåder, der driver fiskeri i det eller de områder, der er omfattet af planen
 - skøn over de disponible fiskeressourcer i det eller de områder, der omfattes af planen.
- Definition af behovene inden for sektoren og de midler og foranstaltninger, der iværksættes, bl.a. ved en:
 - dredegørelse for aktiverne og svaghederne i den pågældende nærfiskeriflåde
 - skøn over den optimale fangstkapacitet i den flåde, der omfattes af planen i de pågældende områder (kapacitetsmål)
 - skøn over den fangstkapacitet, der skal fornyes, omstilles og ophugges
 - skøn over de tekniske, juridiske og administrative foranstaltninger samt de finansielle midler, der er afsat til planens gennemførelse.
- Etablering af forbindelser mellem den påtænkte plan og det flerårige udviklingsprogram.
- Forenelighed med fællesskabsstøtterammerne.«

»BILAG II

FINANSIEL FÆLLESSKABSSTØTTE OG FINANSIELT BIDRAG FRA MEDLEMSSTATERNE TIL
OMSTRUKTURERING, FORNYELSE OG MODERNISERING AF FISKERFLÅDEN

1. Fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på under 9 meter, eller 12 meter for fartøjer, der er i stand til at drive trawlfiskeri:

Område	EF-støtte	Finansielt bidrag fra medlemsstaterne
Grækenland, Andalusia, De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla, Galicia, Vestskotland ⁽¹⁾ , arondissementerne Quimper og Lorient, Irland, Nordirland, Mezzogiorno, Portugal, de franske oversøiske departementer, Veneto og Mecklenburg-Vorpommern	35 %	mellem 5 og 25 %
Øvrige områder	20 %	mellem 5 og 25 %

2. Fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på mindst 9 meter, eller 12 meter for fartøjer, der er i stand til at drive trawlfiskeri, men ikke over 33 meter:

Område	EF-støtte	Finansielt bidrag fra medlemsstaterne
Grækenland, Andalusia, De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla, Galicia, Vestskotland ⁽¹⁾ , arondissementerne Quimper og Lorient, Irland, Nordirland, Mezzogiorno, Portugal, de franske oversøiske departementer, Veneto og Mecklenburg-Vorpommern	30 %	mellem 5 og 25 %
Øvrige områder	15 %	mellem 5 og 25 %

3. Fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på over 33 meter:

Område	EF-støtte	Finansielt bidrag fra medlemsstaterne
Grækenland, Andalusia, De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla, Galicia, Vestskotland ⁽¹⁾ , arondissementerne Quimper og Lorient, Irland, Nordirland, Mezzogiorno, Portugal, de franske oversøiske departementer, Veneto og Mecklenburg-Vorpommern	20 %	mellem 5 og 25 %
Øvrige områder	5 %	mellem 5 og 25 %

⁽¹⁾ Ved Vestskotland forstås følgende områder: Dumfries og Galloway, Western Isles, Orkney- og Shetlandsøerne, samt Caithness, Sutherland, Ross og Cromarty, Skye og Lochaber, Argyll og Bute, Cunningham, Kyle og Carrick.*

»BILAG V

STØTTEBERETTIGEDE UDGIFTER I FORBINDELSE MED YDELSE AF PRÆMIER FOR ENDELIGT OPHØR

A. Fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på under 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri:

Fartøj, hvis tonnage er:	Fartøjets alder	Støtteberettigede beløb for fartøjer bestemt til ophugning
5 BRT	Mindst 10 år, men ikke over 20 År	3 500 ECU/BRT + 7 500
	Over 20 år	2 500 ECU/BRT + 5 000
5 til under 10 BRT	mindst 10 år, men højst 20 år	3 000 ECU/BRT + 10 000
	Over 20 år	2 250 ECU/BRT + 6 250
10 til under 25 BRT	Mindst 10 år, men højst 20 år	2 500 ECU/BRT + 15 000
	Over 20 år	2 000 ECU/BRT + 8 750

B. Fartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på mindst 9 meter, dog 12 meter for fartøjer med mulighed for trawlfiskeri:

Fartøj, hvis tonnage er:	Fartøjets alder	Støtteberettigede beløb til fartøjer bestemt til	
		ophugning	andre formål end fiskeri eller definitivt overført til et tredjeland
Under 50 BRT	Højst 10 år		3 375 ECU/BRT + 18 750
	Over 10 år, men ikke over 20 år	4 500 ECU/BRT + 25 000	2 812 ECU/BRT + 15 625
	Over 20 år	3 500 ECU/BRT + 12 000	2 250 ECU/BRT + 12 500
Mindst 50 BRT, men under 100 BRT	Højst 10 år,		3 000 ECU/BRT + 37 500
	Over 10 år, men ikke over 20 år	4 000 ECU/BRT + 50 000	2 500 ECU/BRT + 31 250
	Over 20 år.	3 000 ECU/BRT + 37 500	2 000 ECU/BRT + 25 000
Mindst 100 BRT, men under 400 BRT	Højst 10 år		1 500 ECU/BRT + 187 500
	Over 10 år, men højst 20 år	2 000 ECU/BRT + 250 000	1 250 ECU/BRT + 156 250
	Over 20 år	1 500 ECU/BRT + 187 500	1 000 ECU/BRT + 125 000

Fartøj, hvis tonnage er:	Fartøjets alder	Støtteberettigede beløb til fartøjer bestemt til	
		ophugning	andre formål end fiskeri eller definitivt overført til et tredjeland
Mindst 400 BRT, men under 3 500 BRT	Højst 10 år		750 ECU/BRT + 487 500
	Over 10 år, men højst 20 år	1 000 ECU/BRT + 650 000	625 ECU/BRT + 406 250
	Over 20 år	750 ECU/BRT + 487 500	500 ECU/BRT + 325 000
Mindst 3 500 BRT	Højst 10 år		600 ECU/BRT + 1 012 500
	Over 10 år, men højst 20 år	800 ECU/BRT + 1 350 000	500 ECU/BRT + 843 750
	Over 20 år	600 ECU/BRT + 1 012 500	400 ECU/BRT + 675 000«

»BILAG VII

MAKSIMUMSBELØB FOR DEN FINANSIELLE FÆLLESSKABSSTØTTE TIL BLANDEDE SELSKABER

Fartøjskategori (BRT)	Fartøjets alder (¹)	Beløb Pr. Fartøj
Under 100 BRT	Højest 10 år	6 000 ECU/BRT + 75 000
	Over 10 år, men ikke over 20 år	4 000 ECU/BRT + 50 000
	Over 20 år	3 000 ECU/BRT + 37 500
Mindst 100 BRT, men under 400 BRT	Højest 10 år	3 000 ECU/BRT + 375 000
	Over 10 år, men højst 20 år	2 000 ECU/BRT + 250 000
	Over 20 år	1 500 ECU/BRT + 187 500
Mindst 400 BRT, men under 3 500 BRT	Højest 10 år	1 500 ECU/BRT + 975 000
	Over 10 år, men højst 20 år	1 000 ECU/BRT + 650 000
	Over 20 år	750 ECU/BRT + 487 500
Mindst 3 500 BRT	Højest 10 år	1 200 ECU/BRT + 2 025 000
	Over 10 år, men højst 20 år	800 ECU/BRT + 1 350 000
	Over 20 år	600 ECU/BRT + 1 012 500

(¹) Fartøjets alder fastsættes ud fra datoen for indgivelsen af ansøgningen hos den kompetente nationale myndighed.«

»BILAG VIII

FORLÆGNINGSPRÆMIENS OG SAMARBEJDSPRÆMIENS STØRRELSE

Fartøjets tonnage (BRT)	Forlægningspræmiens og samarbejdspræmiens størrelse pr. fartøj (ECU/dag)
Under 25 BRT	81
Fra 25 til under 50 BRT	163
Fra 50 til under 70 BRT	227
Fra 70 til under 100 BRT	358
Fra 100 til under 200 BRT	650
Fra 200 til under 300 BRT	1 073
Fra 300 til under 500 BRT	1 430
Fra 500 til under 1 000 BRT	1 820
Fra 1 000 til under 1 500 BRT	2 405
Fra 1 500 til under 2 000 BRT	2 925
Fra 2 000 til under 2 500 BRT	3 250
Fra 2 500 til under 3 000 BRT	3 705
Fra 3 000 og derover	4 225«

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 13. december 1990

om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering

(90/683/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har den 21. december 1989 vedtaget en resolution om en global metode for overensstemmelsesvurdering ⁽⁴⁾;

gennemførelsen af harmoniserede ordninger for overensstemmelsesvurdering samt vedtagelse af en fælles doktrin med hensyn til deres anvendelse vil lette vedtagelsen af fremtidige tekniske harmoniseringsdirektiver om markedsføring af industriprodukter og vil dermed fremme gennemførelsen af det indre marked inden den 31. december 1992;

disse metoder skal sikre, at produkterne er helt i overensstemmelse med de særlige krav i de tekniske harmoniseringsdirektiver for navnlig at sikre brugernes og forbrugernes sundhed og sikkerhed;

overensstemmelsen bør sikres uden, at fabrikanterne pålægges unødvendigt bebyrdende vilkår og ved hjælp af klare og letforståelige procedurer;

der bør indføres begrænset fleksibilitet med hensyn til brugen af yderligere moduler eller modulvarianter, når de særlige

forhold inden for en bestemt sektor eller et særdirektiv kræver det, men ikke i en sådan grad, at formålet med denne afgørelse undergraves og kun i særligt begrundede tilfælde —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

De procedurer for overensstemmelsesvurdering, der skal anvendes i de tekniske harmoniseringsdirektiver om markedsføring af industriprodukter, skal vælges blandt de moduler, der er anført i bilaget og efter de kriterier, der er anført i denne afgørelse og i de generelle retningslinjer i bilaget. Disse procedurer må kun afvige fra modulerne, hvis de særlige forhold inden for en bestemt sektor eller et direktiv berettiger hertil. Disse afvigelser fra modulerne skal være af begrænset omfang og særligt begrundede i det pågældende direktiv. Kommissionen aflægger med jævne mellemrum beretning om afgørelsens virkemåde samt om, hvorvidt procedurerne for overensstemmelsesvurdering virker tilfredsstillende eller bør ændres.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1990.

På Rådets vegne

P. ROMITA

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 231 af 8. 9. 1989, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 149 af 18. 6. 1990, s. 162, og afgørelse af 21. november 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 7. 5. 1990, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 10 af 16. 1. 1990, s. 1.

BILAG

PROCEDURER FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING I DIREKTIVERNE OM TEKNISK HARMONISERING

I. GENERELLE RETNINGSLINJER

De vigtigste retningslinjer for anvendelsen af procedurerne for overensstemmelsesvurdering i direktiverne om teknisk harmonisering er følgende:

- a) det væsentligste mål for en procedure for overensstemmelsesvurdering er at give de offentlige myndigheder mulighed for at sikre sig, at markedsførte produkter opfylder de relevante krav i direktiverne, navnlig vedrørende brugernes og forbrugernes sikkerhed og sundhed
- b) overensstemmelsesvurderingen kan opdeles i moduler, som angår henholdsvis produkternes konstruktions- og produktionsfase
- c) som hovedregel må et produkt først markedsføres, når det har været underkastet begge faser med et positivt resultat (*)
- d) der findes en lang række moduler, som dækker de to faser på flere forskellige måder. I direktiverne fastsættes de valgmuligheder, som Rådet kan overveje med henblik på over for de offentlige myndigheder at sikre det høje sikkerhedsniveau, som disse myndigheder tilstræber for et givet produkt eller en given produktsektor
- e) ved fastsættelsen af de muligheder, som fabrikanten kan vælge imellem, skal der i direktiverne navnlig tages hensyn til sådanne spørgsmål som modulernes egnethed i forbindelse med produkttypen, arten af de pågældende risici, de økonomiske infrastrukturer i den givne sektor (f.eks. tilstedeværelsen af tredjeparter eller ikke), produktionstyperne og produktionens betydning mv. Det skal i de pågældende direktiver udtrykkelige anføres, hvilke faktorer der er taget i betragtning
- f) ved fastsættelsen af de mulige moduler for et givet produkt eller en given produktsektor skal det i direktiverne tilstræbes, at fabrikanten gives størst mulig valgfrihed, samtidig med at det sikres, at kravene overholdes
i direktiverne fastsættes de kriterier, som gælder for fabrikantens valg af de i direktiverne fastsatte moduler, der er mest velegnede til produktionen
- g) det skal undgås, at direktiverne unødigt indeholder sådanne krav om anvendelse af moduler, som vil være alt for byrdefulde i forhold til målsætningerne for de enkelte direktiver
- h) de bemyndigede organer bør tilskyndes til at anvende modulerne uden unødigt byrde for virksomhederne. For at sikre en konsekvent teknisk anvendelse af modulerne sørger Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne for, at der organiseres et nært samarbejde mellem de bemyndigede organer
- i) for at beskytte fabrikanterne skal den tekniske dokumentation, der indleveres til de bemyndigede organer, kun omfatte sådanne elementer, som er nødvendige, for at der kan foretages en vurdering af overensstemmelsen. Fortrolige oplysninger skal nyde retlig beskyttelse
- j) gives der i direktiverne mulighed for, at fabrikanten kan anvende moduler baseret på kvalitetssikrings-teknikker, skal han ligeledes have mulighed for at kombinere med moduler, der ikke indebærer kvalitetssikring, og omvendt, medmindre overholdelsen af de relevante krav i direktiverne medfører, at der kun anvendes en af de to fremgangsmåder
- k) for så vidt angår anvendelsen af modulerne udpeger medlemsstaterne på eget ansvar blandt de organer, der hører under deres jurisdiktion, og som er i besiddelse af den tekniske kompetence, dem, der opfylder direktivets krav. Dette ansvar betyder, at medlemsstaterne har pligt til at sikre sig, at de bemyndigede organer til stadighed er i besiddelse af den tekniske kompetence, der kræves i direktiverne, og at de holder de kompetente nationale myndigheder underrettet om udførelsen af deres hverv. Hvis en medlemsstat tilbagekalder en bemyndigelse, skal den træffe passende foranstaltninger til, at sagsbehandlingen overgår til et andet bemyndiget organ for at sikre kontinuiteten
- l) endvidere, for så vidt angår overensstemmelsesvurdering, skal overdragelsen af underleverancer underlægges visse betingelser, som kan sikre:
 - at underleverandøren er kompetent for så vidt angår opfyldelsen af standarderne i serie EN 45 000, samt at den medlemsstat, som har bemyndiget det organ, der har overdraget underleverancen, har kapacitet til at sikre en reel kontrol med disse standarders overholdelse

(*) Denne passage vil sandsynligvis blive udmøntet forskelligt i de enkelte særdirektiver.

- det bemyndigede organs evne til at påtage sig et reelt ansvar for det arbejde, der udføres i henhold til underleveranceaftalen
- m) de bemyndigede organer, som ved forelæggelse af attest eller anden dokumentation kan godtgøre, at de opfylder de harmoniserede standarder (EN 45 000-serien), anses for at opfylde kravene i direktiverne. Medlemsstater, der har udpeget organer, som ikke kan påvise, at de opfylder de harmoniserede standarder (EN 45 000-serien), kan anmodes om at meddele Kommissionen fyldestgørende begrundelse for, at organerne er blevet udpeget
- n) listerne over bemyndigede organer offentliggøres af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og skal til stadighed ajourføres.

II. MODULER FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING

Forklarende noter

Det kan i særdirektiver fastsættes, at EF-mærket kan anbringes på emballagen eller på følgedokumenterne i stedet for på selve produktet.

Overensstemmelseserklæringen eller overensstemmelsesattesten (alt efter hvilken der gælder i det pågældende direktiv) skal drække enten et eller flere produkter og skal enten ledsage det (de) pågældende produkt(er) eller opbevares af fabrikanten. Fremgangsmåden skal præciseres i de enkelte direktiver.

Referencer til artikler henviser til standardafsnittene i bilag II B i Rådets resolution af 7. maj 1985 (EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985, s. 1), som er blevet standardartikler i direktiverne vedrørende den nye metode.

Det planlægges inden for INSIS at udvikle edb-styret kommunikation af attester og andre dokumenter udstedt af udpegede organer.

Der kan i særdirektiver anvendes modul A, C og H med yderligere afsnit indeholdende supplerende bestemmelser, som er anført i kasserne i modulerne.

Modul C er beregnet til at skulle anvendes i kombination med modul B (EF-typeafprøvning). Modul D, E og F anvendes ligeledes normalt i kombination med modul B; i særlige tilfælde (f.eks. hvor der er tale om visse produkter med meget enkel udformning og opbygning) kan de imidlertid anvendes særskilt.

Modul A (intern fabrikationskontrol)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, der opfylder forpligtelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer EF-mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabets etablerede repræsentant stiller den til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på inspektion i mindst ti år (*) fra datoen for ophøret med fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.
3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav. Dokumentation skal i det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, dække produktets konstruktion, fremstilling og funktion (**).

(*) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

(**) Indholdet af den tekniske dokumentation skal fastlægges i de enkelte direktiver afhængigt af, hvilke produkter der er tale om. Dokumentationen kan for eksempel indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er relevante for vurderingen:

- en almindelig beskrivelse af produktet
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af produktets funktion
- en liste over de standarder, der er nævnt i artikel 5, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i direktivet i de tilfælde, hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt
- resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
- prøverapporter.

4. Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer sammen med den tekniske dokumentation en kopi af overensstemmelseserklæringen.
5. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med de relevante krav i direktivet.

Modul A a

Dette modul svarer til modul A suppleret med følgende krav:

For hvert enkelt fremstillet produkt udføres der af fabrikanten eller på hans vegne (*) en eller flere prøvninger af et eller flere specifikke aspekter ved produktet. Prøvningerne udføres under ansvar af et bemyndiget organ, udvalgt af fabrikanten.

Under fremstillingsprocessen anbringer fabrikanten på det bemyndigede organs ansvar dettes identificeringsmærke på produktet.

(*) Anvendes denne mulighed i et særdirektiv, skal de pågældende produkter specificeres tillige med de prøvninger, der skal foretages.

eller:

Et bemyndiget organ, udvalgt af fabrikanten, foretager eller lader foretage kontrol af produkterne med skiftende mellemrum. Det bemyndigede organ udtager på virksomheden en passende stikprøve til kontrol af de færdige produkter, og der gennemføres prøvninger, som omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger, for at kontrollere, om produkterne opfylder kravene i det pågældende direktiv. Opfylder et eller flere produkter ikke kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger.

Der anvendes følgende elementer under produktkontrollen:

(Her anføres relevante elementer som f.eks. den statistiske metode, der skal anvendes, karakteristika ved prøveudtagningen)

Under fremstillingsprocessen anbringer fabrikanten på det bemyndigede organs ansvar dettes identificeringsmærke på produktet.

Modul B (EF-typeafprøvning)

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Anmodning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Anmodningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type« (*), til rådighed for det udpegede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøveeksemplarer, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

(*) En type kan omfatte flere forskellige produktvarianter, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet eller de øvrige krav til produktets kvalitet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav. I det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, skal den omfatte produktets konstruktion, fremstilling og funktion (*).
4. Det bemyndigede organ:
 - 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i artikel 5 nævnte standarder, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse standarder er blevet anvendt.
 - 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder de væsentlige krav i direktivet i de tilfælde, hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt.
 - 4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante standarder rent faktisk er blevet anvendt i de tilfælde, hvor fabrikanten har valgt at anvende disse.
 - 4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.
5. Konstateres det, at typen opfylder direktivets bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type (**).

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en typeafprøvningsattest til fabrikanten, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil.

Der fastlægges en klageprocedure.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvnningen, om enhver ændring af det godkendte produkt; produktet skal godkendes på ny, hvis sådanne ændringer kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte EF-typeafprøvningsattester og udstedte eller tilbagekaldte tillægsgodkendelser (***).
8. De øvrige bemyndigede organer kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet (****).

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

(*) Indholdet af den tekniske dokumentation skal fastlægges i de enkelte direktiver afhængigt af, hvilke produkter der er tale om. Dokumentationen kan for eksempel indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er relevante for vurderingen:

- en almindelig beskrivelse af typen
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af produktets funktion
- en liste over de standarder, der er nævnt i artikel 5, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt
- resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser mv.
- prøverapporter.

(**) Der kan i særdirektiverne fastsættes en gyldighedsperiode for attesten.

(***) Vil sandsynligvis blive udmøntet forskelligt i de enkelte særdirektiver.

(****) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

Modul C (typeoverensstemmelse)

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer EF-mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de relevante krav i direktivet.
3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet (*).

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviller pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

Eventuelle supplerende bestemmelser:

For hvert enkelt fremstillet produkt udføres der af fabrikanten eller på hans vegne (*) en eller flere prøvninger af et eller flere specifikke aspekter ved produktet. Prøvningerne udføres under ansvar af et bemyndiget organ, udvalgt af fabrikanten.

Under fremstillingsprocessen anbringer fabrikanten på det bemyndigede organs ansvar dets identificeringsmærke på produktet.

(*) Anvendes denne mulighed i et særdirektiv, skal de pågældende produkter specificeres tillige med de prøvninger, der skal foretages.

eller:

Et bemyndiget organ efter fabrikantens valg foretager eller lader foretage kontrol af produkterne med skiftende mellemrum. Det bemyndigede organ udtager på stedet en passende stikprøve til kontrol af de færdige produkter, og der gennemføres prøvninger som omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at kontrollere, om produktionen opfylder kravene i det relevante direktiv. Opfylder et eller flere produkter ikke kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger.

Der anvendes følgende elementer under produktkontrollen:

(Her anføres relevante elementer som f.eks. den statistiske metode, der skal anvendes, karakteristika ved prøveudtagningen)

Under fremstillingsprocessen anbringer fabrikanten på det bemyndigede organs ansvar dets identificeringsmærke på produktet.

Modul D () (kvalitetssikring af produktionen)**

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter [er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og] opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer EF-mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med EF-mærket anføres det identificeringsmærke, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarlig for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetssystem for produktion og foretage kontrol og prøvninger af de færdige produkter som beskrevet i punkt 3, og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

(*) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

(**) Anvendes dette modul uden modul B:

- skal det (mellem punkt 1 og 2) suppleres med punkt 2 og 3 i modul A, således at det fremgår, at teknisk dokumentation er påkrævet
- udgår teksten i skarp parentes.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med [typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten samt med] de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og -sikring samt de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den harmoniserende standard på området (*).

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det udpegede organs ansvar

- 4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, kontrol-, prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.

(*) Denne harmoniserende standard er EN 29 002, om nødvendigt suppleret for at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg (*) for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet (**) kunne forelægge de nationale myndigheder:
 - den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer (**).

Modul E (****) (kvalitetssikring af produkterne)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter [er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og] opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten anbringer EF-mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med EF-mærket anføres det identificeringsmærke, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. *Kvalitetssystem*

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger vedrørende den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Under kvalitetssystemet undersøges hvert enkelt produkt, og der gennemføres de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at sikre, at produktet opfylder de relevante krav i direktivet. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal bl.a. indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- de undersøgelser og prøvninger, der vil blive udført efter fremstillingen
- hvordan det kontrolleres, at kvalitetssystemet fungerer effektivt
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.

(*) Det kan i særdirektiverne angives, hvor ofte kontrolbesøgene skal finde sted.

(**) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

***) Vil sandsynligvis blive udmøntet forskelligt i de enkelte særdirektiver.

****) Anvendes dette modul uden modul B:

- skal det (mellem punkt 1 og 2) suppleres med punkt 2 og 3 i modul A, således at det fremgår, at teknisk dokumentation er påkrævet
- udgår teksten i skarp parentes.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den harmoniserede standard på området (*).

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere kontrol-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- teknisk dokumentation
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg (**) for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og skal udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. I forbindelse med sådanne besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere om kvalitetssystemet fungerer effektivt; det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i mindst ti år (***) fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet afsnit, tredje led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet led, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i punkt 3.4, sidste led, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer (****).

Modul F (****) (produktverifikation)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de produkter, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, [er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og] opfylder de relevante krav i direktivet.

(*) Denne harmoniserede standard er EN 29 003, om nødvendigt suppleret for at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

(**) Det kan i særdirektiverne angives, hvor ofte kontrolbesøgene skal finde sted.

(***) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

(****) Vil sandsynligvis blive udmøntet forskelligt i de enkelte særdirektiver.

(*****) Anvendes dette modul uden modul B:

- skal det (mellem punkt 1 og 2) suppleres med punkt 2 og 3 i modul A, således at det fremgår, at teknisk dokumentation er påkrævet
- udgår teksten i skarp parentes.

2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen sikrer, at produkterne er i overensstemmelse med [typen som beskrevet i EF-typeprøvningsattesten og med] de relevante krav i direktivet. Fabrikanten anbringer EF-mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en overensstemmelseserklæring.
3. Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at produktet er i overensstemmelse med direktivets krav; dette kan efter fabrikantens valg foregå enten ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt som beskrevet i punkt 4 eller ved kontrol og prøvning af produkterne på et statistisk grundlag som beskrevet i punkt 5 (*).
- 3a Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år (**) fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.
4. *Verifikation ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt*
 - 4.1. Alle produkter undersøges enkeltvis, og der gennemføres de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, at produkterne er i overensstemmelse med [typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med] de relevante krav i direktivet.
 - 4.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identificeringsmærke på hvert godkendt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 - 4.3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.
5. *Statistisk verifikation*
 - 5.1. Fabrikanten fremlægger sine produkter i form af ensartede partier og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen garanterer, at alle producerede partier bliver ensartede.
 - 5.2. Alle produkter skal kunne verificeres i form af ensartede partier. Der udtages en stikprøve af hvert parti. Produkterne i en prøve undersøges enkeltvis, og der gennemføres de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, om produkterne er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet, og for at fastslå, om partiet skal godkendes eller kasseres.
 - 5.3. Der anvendes følgende elementer under den statistiske procedure:
(Her anføres relevante elementer som f.eks. den statistiske metode, der skal anvendes, karakteristika ved prøveudtagningen osv.)
 - 5.4. For så vidt angår godkendte partier skal det bemyndigede organ anbringe eller lade anbringe sit identificeringsmærke på hvert enkelt produkt og udstede en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de foretagne prøvninger. Alle produkter i partiet kan markedsføres, undtagen de produkter fra prøven, der ikke opfylder overensstemmelseskravene.
Kasseres et parti, træffer vedkommende bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at det pågældende parti markedsføres. Hvis der ofte må kasseres partier, kan det bemyndigede organ stille den statistiske verifikation i bero.
Fabrikanten kan under fremstillingsprocessen på det bemyndigede organs ansvar anbringe dets identificeringsmærke på produktet.
 - 5.5. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

Modul G (endhedsverifikation)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at det pågældende produkt, for hvilket der er udstedt den i punkt 2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet. Fabrikanten anbringer EF-mærket på produktet og udsteder en overensstemmelseserklæring.
2. Det bemyndigede organ undersøger produktet og gennemfører de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at sikre, at det er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet.

(*) Fabrikantens valgmulighed kan begrænses i særdirektiverne.
(**) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identificeringsmærke på det godkendte produkt og udsteder en overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav samt forstå dets konstruktion, fremstilling og funktion (*).

Modul H (fuld kvalitetssikring)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de relevante krav i direktivet. Fabrikanten anbringer EF-mærket på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med EF-mærket anføres det identificeringsmærke, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.

2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for konstruktion, fremstilling, endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- Ekvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktkvalitet
- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder standarder, der vil blive anvendt, samt, hvis de i artikel 5 omhandlede standarder ikke anvendes fuldt ud, hvordan det sikres, at de væsentlige krav i direktivet, der gælder for produkterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkterne, for så vidt angår pågældende produktkategori
- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- metoderne til verifikation af, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

(*) Den tekniske dokumentation skal fastlægges i hvert enkelt direktiv, alt efter hvilket produkt der er tale om. Dokumentationen kan for eksempel indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er relevante for vurderingen:

- en almindelig beskrivelse af typen
- konstruktionstegninger og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
- de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af overnævnte tegninger og lister samt af produktets funktion
- en liste over de standarder, der er nævnt i artikel 5, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt
- resultater af konstruktionsberegninger og kontrolundersøgelser mv.
- prøverapporter.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard (*).

Vurderingsholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistreringer i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetssystemet såsom resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
- kvalitetsregistreringer i henhold til produktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg (**) for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan desuden aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller få foretaget »prøver« for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en besøgsrapport og, i givet fald, en »prøverapport« til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i et tidsrum på mindst ti år (***) fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i punkt 3.4, sidste afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer (****).

(*) Denne harmoniserede standard er EN 29 001, eventuelt suppleret med henblik på at tage højde for egenarten af de produkter, som den anvendes på.

(**) Det kan i særdirektiverne angives, hvor ofte kontrolbesøgene skal finde sted.

(***) Dette tidsrum kan ændres i særdirektiverne.

(****) Vil sandsynligvis blive udmøntet forskelligt i de enkelte særdirektiver.

Eventuelle supplerende krav

Konstruktionsprøvning

1. Fabrikanten indgiver anmodning om afprøvning af konstruktionen til et bemyndiget organ.
2. Anmodningen skal gøre det muligt at forstå produktets konstruktion, fremstilling og funktion samt gøre det muligt at vurdere overensstemmelsen med direktivets krav.

Den skal omfatte:

- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder standarder, der er anvendt
 - det nødvendige materiale for at bevise, at de er relevante, navnlig i de tilfælde hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt fuldt ud. Dette støttemateriale skal omfatte resultaterne af prøvninger, som er udført af fabrikantens laboratorium eller for hans regning.
3. Det bemyndigede organ undersøger anmodningen, og hvis konstruktionen opfylder de bestemmelser i direktivet, der gælder for den, udsteder det en EF-konstruktionsafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte konstruktion og i givet fald en beskrivelse af produktets funktion.
 4. Ansøgeren skal holde det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte konstruktion. Ændres den godkendte konstruktion, skal ændringerne også godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, hvis sådanne ændringer kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav i direktivet eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til EF-konstruktionsafprøvningsattesten.
 5. De bemyndigede organer skal meddele de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om:
 - udstedte EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser
 - tilbagekaldte EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser (*).

(*) Vil sandsynligvis blive udmøntet forskelligt i de enkelte særdirektiver.

PROCEDURERNE FOR OVERENSSTEMMELSESVURDERING I FÆLLESSKARSLØVGIVNINGEN

A. (intern kontrol af fabrikation)	B. (typeafprøvning)	Ø. (enhedsverifikation)	H. (fuld kvalitetssikring)
<p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — stiller teknisk dokumentation til de nationale myndigheders rådighed <p>Aa. (medvirkning af det udpegede organ)</p>	<p>Fabrikanten indsender følgende oplysninger til det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — teknisk dokumentation — type <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — konstaterer overensstemmelsen med de væsentlige krav — udfører om nødvendigt prøvninger — udsteder EF-typeafprøvningsattest 	<p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — indsender teknisk dokumentation 	<p>EN 29001</p> <p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — anvender et godkendt kvalitetssystem i forbindelse med konstruktionen <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kontrollerer kvalitetssystemet — verificerer konstruktionens overensstemmelse (1) — udsteder EF-konstruktionsafprøvningsattest (1)
<p>A.</p> <p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — erklærer overensstemmelse med de væsentlige krav — anbringer EF-mærket <p>Aa.</p> <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — udfører prøvninger vedrørende særlige aspekter af produktet (1) — udfører stikprøvekontrol af produktet (1) 	<p>C. (typeoverensstemmelse)</p> <p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — erklærer overensstemmelse med den godkendte type — anbringer EF-mærket <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — udfører prøvninger vedrørende særlige aspekter af produktet (1) — udfører stikprøvekontrol af produktet (1) <p>D. (produktionskvalitetssikring)</p> <p>EN 29002</p> <p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — anvender et godkendt kvalitetssystem i forbindelse med produktion og prøvning — erklærer overensstemmelse med den godkendte type — anbringer EF-mærket <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — godkender kvalitetssystemet — kontrollerer kvalitetssystemet <p>E. (produktkvalitetssikring)</p> <p>EN 29003</p> <p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — anvender et godkendt kvalitetssystem i forbindelse med inspektion og prøvning — erklærer overensstemmelse med den godkendte type eller de væsentlige krav — anbringer EF-mærket <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — godkender kvalitetssystemet — kontrollerer kvalitetssystemet <p>F. (verifikation)</p> <p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — erklærer overensstemmelse med den godkendte type eller de væsentlige krav — anbringer EF-mærket <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — verificerer overensstemmelsen — udsteder overensstemmelsesattest 	<p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — indsender produktet — erklærer overensstemmelse — anbringer EF-mærket <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — verificerer overensstemmelsen med de væsentlige krav — udsteder overensstemmelsesattest 	<p>Fabrikanten:</p> <ul style="list-style-type: none"> — anvender et godkendt kvalitetssystem i forbindelse med produktion og prøvning — afgiver overensstemmelseserklæring — anbringer EF-mærket <p>Det udpegede organ:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kontrollerer kvalitetssystemet

K O N S T R U K T I O N

P R O D U K T I O N

(1) Der kan anvendes supplerende bestemmelser i særdirrektiver.

RÅDETS DIREKTIV
af 21. december 1990
om støtte til skibsbygningsindustrien
(90/684/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 92, stk. 3, litra d), og artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 87/167/EØF af 26. januar 1987 om støtte til skibsbygningsindustrien ⁽⁴⁾ udløber den 31. december 1990;

den i nævnte direktiv fastlagte støttepolitik har generelt set levet op til de målsætninger, der er fastsat ved vedtagelsen af direktivet;

selv om der siden 1989 er sket betydelige forbedringer på verdensmarkedet for skibsbygning, er der stadig ikke en tilfredsstillende ligevægt mellem udbud og efterspørgsel, og de indtrufne prisstigninger er globalt set fortsat utilstrækkelige til inden for denne sektor at genskabe normale markedsforhold med priser, der dækker de fulde produktionsomkostninger, og et rimeligt afkast af den investerede kapital;

den positive tendens på verdensplan kan føre til en normalisering af markedet, såfremt der tages de nødvendige hensyn til virkningerne af Golfkrisen og udvises forståelse for årsagerne til krisesignalerne fra verdensøkonomien;

sideløbende med denne forbedring af markedet gøres der inden for rammerne af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) internationale bestræbelser på at nå frem til en multilateral aftale mellem verdens vigtigste skibsbygningsnationer om en hurtig afvikling af enhver form for både direkte og indirekte offentlig støtte til bygning, ombygning og reparation af skibe samt af andre

hindringer for genoprettelse af normale og rimelige konkurrencevilkår inden for denne sektor;

denne aftale skal sikre loyal international konkurrence mellem skibsværfterne gennem en afbalanceret og retfærdig fjernelse af samtlige hindringer for normale konkurrencevilkår og udgøre et hensigtsmæssigt middel i bekæmpelsen af alle former for uretmæssig praksis og støtteordninger, der strider mod aftalen;

bestemmelserne i dette direktiv foregriber ikke nødvendige ændringer som følge af internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået;

en konkurrencedygtig skibsbygningsindustri er af vital betydning for Fællesskabet og bidrager til dets økonomiske og sociale udvikling, idet den udgør et væsentligt marked for en lang række industrier, herunder teknologisk avancerede industrier; den bidrager desuden til at opretholde beskæftigelsen i en række områder, bl.a. i nogle områder, som allerede har stor arbejdsløshed; dette gælder også ombygnings- og reparationsindustrien;

en fuldstændig afskaffelse af støtte til denne sektor er stadig ikke mulig i betragtning af de nuværende markedsforhold og behovet for at tilskynde til omstrukturering i mange værfter; der bør fortsat føres en stram og selektiv støttepolitik for at støtte den nuværende tendens hen imod produktion af teknologisk avancerede skibe og for at sikre rimelige og ensartede konkurrencevilkår inden for Fællesskabet; en sådan politik er den bedst egnede metode til at sikre, at der opretholdes et tilstrækkeligt aktivitetsniveau på de europæiske skibsværfter, og dermed at en effektiv og konkurrencedygtig europæisk skibsbygningsindustri kan overleve;

den grundlæggende støttepolitik, der er fastlagt i direktiv 87/167/EØF, hvori der skelnes mellem des produktionsstøtte baseret på en fælles maksimumsgrænse, dels omstrukturingsstøtte som støtte til påkrævede strukturændringer, udgør den bedst egnede metode til at sikre denne industris konkurrencedygtighed på lang sigt;

selv om det foreslås, at ombygning af skibe i et vist omfang behandles på samme måde som bygning af skibe, bør det i betragtning af den konstante overkapacitet inden for skibsreparationsindustrien ikke være tilladt at yde støtte til denne industri, bortset fra investeringsstøtte, støtte til lukning og støtte til forskning og udvikling;

⁽¹⁾ EFT nr. C 223 af 7. 9. 1990, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 23. november 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 31. 12. 1990.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1987, s. 55.

af hensyn til gennemsigthed og retfærdighed er det vigtigt, at den nuværende støttepolitik fortsat omfatter indirekte støtte til skibsbygningsindustrien i form af investeringsstøtte til rederne til bygning og ombygning af skibe;

det reducerede støtteniveau, som er acceptabelt for ombygning af skibe samt for små, specialiserede fartøjer, hvor konkurrencen hovedsagelig gør sig gældende inden for Europa, bør på grundlag af erfaringerne anvendes på den størst mulige del af dette marked;

der bør udfoldes anstrengelser for at tilskynde Fællesskabets skibsværfter til at satse på teknisk højt udviklede fartøjer;

da større effektivitet er dette direktivs hovedmålsætning, bør den årlige revision af maksimumsgrænser for produktionsstøtte altid sigte mod gradvis at sænke denne grænse;

det bør sikres, at der kun kan ydes investeringsstøtte på visse begrænsede betingelser;

det er af afgørende betydning for genopbygningen af en sund skibsbygningsindustri på lang sigt, at Fællesskabet og de store skibsbygningsnationer effektivt sikrer, at de strukturelle nedskæringer, der gennemføres inden for deres territorium i kraft af deres støttepolitik, forbliver endelige, så længe der ikke er opnået rimelig ligevægt mellem udbud og efterspørgsel;

overgangsperioden for Spanien og Portugal samt for den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område udløber den 31. december 1990;

da strukturomlægningerne i den spanske skibsbygningsindustri imidlertid endnu ikke har nået et niveau, der gør den konkurrencedygtig over for Fællesskabets øvrige medlemsstater, bør der gennemføres endnu et specifikt toårigt strukturomlægningsprogram og fastsættes en undtagelse fra maksimumsgrænsen for produktionsstøtte for 1991;

det er på kort sigt nødvendigt at gennemføre en finansiel strukturomlægning af den græske skibsbygningsindustri, således at de offentlige myndigheder, som er de nuværende ejere, får mulighed for at genskabe dens konkurrenceevne ved at overdrage den til nye ejere;

den nuværende støttepolitikens effektivitet og tiltroen til den kan kun garanteres, hvis Kommissionen nøje og rettidigt overvåger medlemsstaternes anvendelse af støtteregele; medlemsstaternes overholdelse af de forpligtelser til at indsende rapporter, som dette overvågningssystem er baseret på, må sikres ved at det bestemmes, at udbetaling af allerede godkendt støtte stiles i bero, indtil Kommissionen har modtaget alle de foreskrevne rapporter; denne bestemmelse gælder også for manglende indsendelse af rapporter vedrørende støtteordninger, som der allerede er givet tilladelse til —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

a) skibsbygning:

bygning i Fællesskabet af følgende søgående skibe med metalskrog:

- handelsskibe på mindst 100 BT til befordring af personer og/eller gods
- fiskerfartøjer på mindst 100 BT
- muddermaskiner eller fartøjer til andet arbejde på havet på mindst 100 BT, bortset fra boreplatforme
- bugserbåde med en maskineffekt på mindst 365 kW

b) ombygning af skibe:

ombygning i Fællesskabet af søgående skibe med metalskrog som defineret i litra a) på mindst 1 000 BT, hvis det udførte arbejde medfører en gennemgribende ændring af lasteevnen, skroget, fremdriftssystemet eller passagerforholdene

c) reparation af skibe:

reparation af de under litra a) nævnte skibe

d) støtte:

statsstøtte i henhold til Traktatens artikel 92 og 93; dette begreb dækker ikke kun støtte, som ydes af staten selv, men også støtte ydet af regionale eller lokale organer, samt støtte, der eventuelt indgår i medlemsstaternes finansieringsforanstaltninger til fordel for skibsbygnings- eller skibsreparationsværfter, som de kontrollerer direkte eller indirekte, når den ikke betragtes som tilvejebringelse af risikovillig kapital til et selskab efter almindelig praksis inden for markedsøkonomi.

Denne støtte kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den opfylder undtagelseskriterierne i dette direktiv

e) kontraktværdien før støtte:

den i kontrakten fastsatte pris plus enhver støtte, der ydes direkte til skibsværftet.

Artikel 2

Til støtte, der ydes i henhold til dette direktiv, må der ikke knyttes betingelser, som indebærer forskelsbehandling af varer med oprindelse i andre medlemsstater.

*Artikel 3***Rederstøtte**

1. Alle former for støtte til redere eller tredjemænd, der ydes som støtte til bygning eller ombygning af skibe, er omfattet af de i artikel 11 fastsatte regler for anmeldelse.

Denne støtte omfatter kreditter, garantier og særlige skattefordele, der indrømmes redere eller tredjemænd til de i første afsnit nævnte formål.

2. Subventionsækvivalenten af støtten er helt undergivet bestemmelserne i artikel 4 samt den overvågningsprocedure, der er fastlagt i artikel 12, når støtten faktisk anvendes til bygning eller ombygning af skibe på værfter i Fællesskabet.

3. Støtte, som en medlemsstat yder til redere eller tredjemænd i den pågældende medlemsstat til bygning eller ombygning af skibe, må ikke føre til fordrejninger af konkurrenceforholdene mellem de nationale værfter og værfterne i andre medlemsstater i forbindelse med tildelingen af ordrer.

4. Disse bestemmelser er på ingen måde til hinder for en udvikling i fællesskabsreglerne for rederstøtte, såfremt det garanteres, at støtten til bygning og ombygning af skibe er gennemsigtig.

KAPITEL II

DRIFTSSTØTTE

*Artikel 4***Kontraktbetinget produktionsstøtte**

1. Produktionsstøtte til bygning og ombygning af skibe kan betragtes som forenelig med det fælles marked, når den samlede støtte, der ydes til den enkelte kontrakt, i subventionsækvivalent ikke overstiger en fælles maksimumsgrænse udtrykt i procent af kontraktværdien før støtte, i det følgende benævnt maksimumsgrænse.

2. Maksimumsgrænsen fastsættes af Kommissionen på grundlag af den bestående forskel mellem de mest konkurrencedygtige EF-værfters omkostninger og de priser, der anvendes af deres vigtigste internationale konkurrenter, navnlig inden for de markedssegmenter, hvor EF-værfterne er forholdsvis mest konkurrencedygtige.

Kommissionen skal dog i særlig grad bestræbe sig på at sikre, at støtten til bygning af små, specialiserede skibe, herunder små skibe, som har en værdi på under 10 mio. ECU, der er et markedssegment, som normalt udfyldes af de små skibsværfter,

og hvor konkurrencen hovedsagelig gør sig gældende inden for Europa, holdes på det lavest mulige niveau, idet der dog herved tages hensyn til den særlige situation i Grækenland.

Denne bestemmelse gælder ligeledes for alle former for ombygning af skibe, uafhængigt af kontraktværdien.

3. Med henblik på gradvis at sænke maksimumsgrænsen tages denne op til revision hver tolvte måned eller med kortere mellemrum, når ekstraordinære omstændigheder gør det nødvendigt. Når Kommissionen tager maksimumsgrænsen op til revision, påser den, at der ikke sker koncentration af skibsbygningsvirksomhed på specifikke markedssegmenter i et sådant omfang, at det måtte stride mod Fællesskabets interesser. Maksimumsgrænsen for en kontrakt er den, der er gældende på datoen for undertegnelsen af den endelige kontrakt. Denne regel finder dog ikke anvendelse på et skib, der leveres senere end tre år efter datoen for undertegnelsen af den endelige kontrakt. I sådanne tilfælde er maksimumsgrænsen for den pågældende kontrakt den, der var gældende tre år før datoen for skibets levering.

Kommissionen kan forlænge den frist på tre år, der er fastsat i første afsnit, når dette er berettiget på grund af det pågældende skibsbygningsprojekts komplicerede tekniske karakter eller på grund af forsinkelser som følge af uventede og betydelige, undskyldende forstyrrelser, som indvirker på et skibsværfts arbejdsprogram.

4. Maksimumsgrænsen gælder ikke blot for alle former for produktionsstøtte, der ydes direkte til værfterne — hvad enten der er tale om sektorstøtte, generel støtte eller regionalstøtte — men også for den i artikel 3, stk. 2, omhandlede støtte.

5. Den samlede støtte, der ydes i henhold til de forskellige støtteordninger, må under ingen omstændigheder overstige den maksimumsgrænse, der er fastsat i henhold til stk. 2. Individuelle støtteprojekter behøver ikke forudgående at anmeldes til eller godkendes af Kommissionen.

Når værfter i forskellige medlemsstater konkurrerer om en bestemt kontrakt, kræver Kommissionen imidlertid på anmodning af en medlemsstat forudgående anmeldelse af de pågældende støtteprojekter. I så fald træffer Kommissionen afgørelse inden 30 dage fra anmeldelsen; sådanne støtteprojekter må ikke gennemføres, før Kommissionen har godkendt dem. Kommissionen skal ved sin beslutning sikre, at den planlagte støtte ikke påvirker samhandelen på en måde, der strider mod den fælles interesse.

6. Maksimumsgrænsen gælder ikke for støtte i form af kreditfaciliteter til bygning eller ombygning af skibe, hvis støtten er i overensstemmelse med resolutionen vedtaget af Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) den 3. august 1981 (arrangement vedrørende eksportkreditter til skibe) eller med eventuelle aftaler, der måtte erstatte resolutionen. En sådan støtte kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den er i overensstemmelse med ovennævnte resolution eller eventuelle aftaler, der måtte erstatte resolutionen.

7. Maksimumsgrænsen gælder ikke for støtte til bygning og ombygning af skibe, når denne støtte ydes som udviklingsbistand til et udviklingsland. Støtten kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den opfylder de betingelser, som OECD's arbejdsgruppe nr. 6 har fastlagt på dette område i sin aftale om fortolkningen af artikel 6, 7 og 8 i det OECD-arrangement, der er nævnt i stk. 6, eller hvis den er i overensstemmelse med senere tilføjelser til eller ændringer i den nævnte aftale.

Alle sådanne individuelle støtteprojekter skal anmeldes til Kommissionen, inden de iværksættes. Kommissionen kontrollerer det særlige udviklingsaspekt i forbindelse med den planlagte støtte, og at støtten falder ind under det i første afsnit nævnte arrangement.

Artikel 5

Andre former for driftsstøtte

1. Støtte til bygnings- og ombygningsværfters fortsatte drift, herunder støtte til dækning af tab, støtte til redning af virksomheder og alle andre former for driftsstøtte, der ikke er knyttet direkte til særlige strukturomlægningsforanstaltninger som omhandlet i kapitel III, kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den ikke sammenlagt med produktionsstøtte, der ydes direkte til individuelle kontrakter om bygning og ombygning af skibe i henhold til artikel 4, stk. 4, overstiger maksimumsgrænser, udtrykt i procent af støttemodtagerens årsomsætning inden for bygning og ombygning af skibe.

2. Det påhviler medlemsstaterne at dokumentere, i hvilket omfang den nationale støttemodtageres omsætning og tab vedrører bygning og ombygning af skibe, og i hvilket omfang omsætningen og tabet vedrører virksomhedens eventuelle øvrige aktiviteter, samt, hvis støtten tager sigte på delvis at dække tab eller udgifter i forbindelse med de i kapitel III omhandlede strukturomlægningsforanstaltninger, specielt at anføre disse foranstaltninger.

KAPITEL III

STØTTE TIL OMSTRUKTURERING

Artikel 6

Investeringsstøtte

1. Der må ikke ydes investeringsstøtte, uanset om den er sektorbestemt eller ej, til oprettelse af nye skibsværfter eller til investeringer i bestående skibsværfter, medmindre den er kædet sammen med en omstrukturingsplan, som ikke medfører nogen forøgelse af skibsværftets skibsbygningskapacitet, eller i tilfælde af forøgelse er kædet direkte sammen med en tilsvarende definitiv nedskæring af andre værfters kapacitet i samme medlemsstat i samme periode.

En sådan støtte kan ikke ydes til skibsreparationsværfter, medmindre den er kædet sammen med en strukturomlægningsplan, der indebærer en nedskæring af den samlede skibsreparationskapacitet i den pågældende medlemsstat. I denne sammenhæng kan Kommissionen tage hensyn til kapacitetsnedskæringer, som er foretaget i årene umiddelbart forinden.

2. Stk. 1 anvendes hverken i forbindelse med åbning af et nyt skibsværft i en medlemsstat, som ikke har andre skibsbygningsanlæg, eller i forbindelse med investeringer i det eneste skibsværft, der findes i en medlemsstat, når det pågældende skibsværfts indvirkning på fællesskabsmarkedet er minimal.

3. I overensstemmelse med stk. 1 kan investeringsstøtte betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis:

- støttens størrelse og intensitet er berettiget ud fra den pågældende omstrukturings omfang
- støtten kun omfatter støtte til de udgifter, der er direkte forbundet med investeringen.

4. Når Kommissionen undersøger de i stk. 1 og 3 omhandlede former for støtte, tager den hensyn til, i hvilket omfang det pågældende investeringsprogram bidrager til at opfylde Fællesskabets mål for denne sektor for så vidt angår innovation, specialisering, arbejdsforhold, sundhed, sikkerhed og miljø.

Artikel 7

Støtte til lukning

1. Støtte til dækning af de normale omkostninger som følge af hel eller delvis lukning af skibsbygnings- eller skibsreparationsværfter kan betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den medfører en reel og definitiv kapacitetsnedskæring.

For at sikre, at lukninger, hvortil der er ydet støtte, er definitive, skal den pågældende medlemsstat påse, at det lukkede skibsbygnings- eller skibsreparationsværft forbliver lukket i mindst fem år.

I denne femårige periode må det lukkede værft ikke anvendes til aktiviteter, der foregriber en tilbagevenden til skibsbygning efter den femårige periode.

Hvis en medlemsstat efter en periode på fem år, men inden ti år efter lukningen ønsker at genåbne et skibsbygnings- eller skibsreparationsværft, skal den på forhånd indhente Kommissionens tilladelse.

Kommissionens beslutning træffes på grundlag af ligevægten mellem udbud og efterspørgsel på verdensplan på det pågældende tidspunkt, og det tages desuden i betragtning, om det påtænkes at yde støtte til genåbning af værftet.

2. Der kan navnlig ydes støtte til dækning af følgende omkostninger:

- godtgørelser til arbejdstagere, der afskediges eller førtidspensioneres,
- omkostninger i forbindelse med rådgivning af arbejdstagere, som afskediges eller førtidspensioneres, herunder skibsværftets betalinger for at lette oprettelse af små virksomheder.
- ydelser til arbejdstagere med henblik på omskoling,
- udgifter i forbindelse med omlægning af værftet, dets bygninger, anlæg og infrastrukturer til anden anvendelse end den, der er omhandlet i artikel 1, litra a), b) og c),
- i tilfælde af fuldstændig lukning af et værft, den bogførte restværdi af dets anlæg (heri ikke medregnet den andel, som udgøres af enhver opskrivning, der har fundet sted siden 1. januar 1982, og som overstiger den nationale inflationssats).

3. Støttens størrelse og intensitet skal være berettiget ud fra den pågældende omstrukturings omfang, idet der tages hensyn til de strukturbestemte problemer i det pågældende område og, i tilfælde af omstilling til andre erhvervsformål, til de EF-bestemmelser, der finder anvendelse på den pågældende nye sektor.

Artikel 8

Støtte til forskning og udvikling

1. Støtte til dækning af skibsbygnings- og skibsreparationsværfters udgifter til forsknings- og udviklingsprojekter kan betragtes som forenelige med det fælles marked.
2. I forbindelse med dette direktiv er alene de udgifter støtteberettigede, der er knyttet til grundforskning, industriel basisforskning, anvendt forskning og udvikling, således som defineret af Kommissionen i bilag I til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling ⁽¹⁾, idet der ses bort fra udgifter til industriel anvendelse og erhvervsmæssig udnyttelse af resultaterne.

KAPITEL IV

SPANIEN OG GRÆKENLAND

Artikel 9

1. Med undtagelse af artikel 4, stk. 5, andet afsnit, gælder kapitel II i dette direktiv ikke for Spanien før den 1. januar 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. C 83 af 11. 4. 1986, s. 2.

2. I 1991 kan driftsstøtte til bygning og ombygning af skibe i Spanien betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis:

- den spanske skibsbygningsindustri foruden strukturomlægningsplanen for 1987 til 1990 i overensstemmelse med den fastsatte tidsplan iværksætter alle de strukturomlægningsforanstaltninger, der er fastsat i den supplerende strukturomlægningsplan for 1991 og 1992, som den spanske delegation har forelagt Kommissionen
- den spanske regering sammen med Kommissionen pålægger en uafhængig konsulent at kontrollere, at iværksættelsen af ovennævnte strukturomlægningsplan sker i overensstemmelse med tidsplanen; denne konsulent sender Kommissionen og de spanske myndigheder halvårslige rapporter med en detaljeret redegørelse for fremskridtene i sektoren i overensstemmelse med strukturomlægningsplanen, således at den kan fungere med samme støtteniveau som i de øvrige medlemsstater
- den spanske regering, såfremt de halvårslige rapporter skulle fremkalde tvivl om, hvorvidt skibsbygningsindustrien når det fastsatte mål for konkurrenceevnen, træffer de foranstaltninger til stimulering af strukturomlægningen i sektoren, der er nødvendige for at genoprette situationen; disse foranstaltninger skal godkendes af Kommissionen
- driftsstøtten nedskæres i forhold til 1990.

Artikel 10

1. Artikel 5 i dette direktiv gælder ikke for Grækenland før den 1. januar 1992.
2. I 1991 kan driftsstøtte til bygning, ombygning og reparation af skibe, som ikke er forbundet med nye kontrakter, betragtes som forenelig med det fælles marked, hvis den ydes med henblik på finansiell strukturomlægning af skibsværfter inden for et program for systematisk og specifik strukturomlægning, der er forbundet med afhændelse af skibsværfter ved salg.
3. Trods pligten i stk. 2 til at afhænde skibsværfter ved salg, har den græske regering tilladelse til at bevare en majoritetsbesiddelse på 51 % i ét skibsværft, hvis dette kan begrundes med forvarsmæssige interesser.

KAPITEL V

OVERVÅGNINGSPROCEDURE

Artikel 11

1. Ud over bestemmelserne i Traktatens artikel 92 og 93 er støtte til de af dette direktiv omfattede skibsbygnings-

ombygnings- og reparationsværfter underlagt de i stk. 2 nævnte særlige regler for anmeldelse.

2. Medlemsstaterne anmelder på forhånd til Kommissionen følgende foranstaltninger, som de ikke iværksætter uden dennes tilladelse:

- a) nye såvel som bestående støtteordninger eller ændringer af bestående støtteordninger, som er omfattet af dette direktiv
- b) beslutninger om at anvende en støtteordning, hvad enten den er generel eller regional, på de af dette direktiv omfattede virksomheder
- c) individuel anvendelse af støtteordninger i de i artikel 4, stk. 5, andet afsnit, og stk. 7, omhandlede tilfælde, eller når Kommissionen udtrykkeligt har bestemt det ved godkendelsen af den pågældende støtteordning.

Artikel 12

1. For at Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af de i kapitel II og III fastsatte støtteregler, meddeler medlemsstaterne den følgende oplysninger til dens eget brug:

- a) rapporter — på grundlag af skema 1 i bilaget — om hver skibsbygnings- eller ombygningskontrakt inden udgangen af den tredje måned efter den måned, hvor den enkelte kontrakt er underskrevet, med detaljerede oplysninger om den finansielle støtte, der er ydet til kontrakten
- b) færdiggørelsesrapporter — på grundlag af skema 1 i bilaget — om hver enkelt skibsbygnings- og ombygningskontrakt inden udgangen af måneden efter færdiggørelsesmåneden, med detaljerede oplysninger om den finansielle støtte, der er ydet til kontrakten
- c) halvårslige rapporter — på grundlag af skema 2 i bilaget — som aflægges senest den 1. oktober og den 1. april for det foregående halvår, om støtte, der er ydet til redere, og som er anvendt til bygning eller ombygning af skibe på et værft beliggende uden for den medlemsstat, som yder støtten
- d) årlige rapporter — på grundlag af skema 3 i bilaget — som, når Kommissionen anmoder herom, skal indeholde nærmere oplysninger om de årlige resultater for hvert nationalt skibsværft, der har modtaget støtte, og den samlede finansielle støtte, der er ydet det. I dette tilfælde skal disse oplysninger ledsages af et eksemplar af årsberetningen og fremsendes senest to måneder efter den generalforsmaling, som har godkendt skibsværftets årsberetning

e) årlige rapporter — på grundlag af skema 4 i bilaget — som aflægges senest den 1. april i året efter det pågældende regnskabsår, om gennemførelsen af omstruktureringen i de virksomheder, der har modtaget støtte i henhold til artikel 6 og 7.

2. På grundlag af de oplysninger, der meddeles Kommissionen i henhold til artikel 11 og til stk. 1 i nærværende artikel, udarbejder Kommissionen årligt en samlet rapport, som skal danne grundlag for drøftelser med nationale sagkyndige. Denne rapport indeholder bl.a. oplysninger om støtteniveauet for den kontraktbetingede støtte og for andre former for driftsstøtte, der er ydet i de enkelte medlemsstater i den pågældende periode, og oplysninger om den samlede støtte, der er ydet til omstrukturering, og om de opnåede resultater i forbindelse med omstruktureringen i de enkelte medlemsstater i samme periode.

3. Hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser til at aflægge rapport som fastsat i stk. 1, kan Kommissionen efter høring og forudgående varsel kræve, at medlemsstaten stiller enhver udbetaling af allerede godkendt støtte i bero, indtil Kommissionen har modtaget alle de foreskrevne rapporter.

Hvis en medlemsstat udarbejdelse af rapporter i henhold til stk. 1 sker til tiden, men ufuldstændigt, og hvis medlemsstaten på tidspunktet for fremsendelsen af rapporterne anfører, hvilke værfter der ikke har overholdt deres pligt til at indsende oplysninger, begrænser Kommissionen sit eventuelle krav om suspension til støtteudbetalingen til disse værfter.

Artikel 13

Dette direktiv gælder fra den 1. januar 1991 til den 31. december 1993.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1990.

På Rådets vegne

A. RUBERTI

Formand

BILAG
Skema 1

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

RAPPORT OM ORDRE PÅ/FÆRDIGGØRELSE AF HANDELSKIBE (det ikke relevante overstrøges)

Del 1: Nærmere oplysning om kontrakter

1. Nybygning oplysning om kontrakter	
2. Virksomhed	3. Værft
4. Byggenummer	
5. Registreret ejer	
6. Principal/holding	
7. Skibets registreringsland	
8. Kontrakt indgået den	9. Færdiggjort den
	Leveret den

Del 2: Specifikation af skibet

10. Skibstype (efter OECD-kategori)	
11. Dødvægt	13. Kompenseret bruttotonnage (K.BT)
12. Bruttotonnage (BT)	

Del 3: Finansierungsordninger

	Valuta	% af salgspris
14. Salgspris		
15. Eventuel anslået tab		
16. Kontraktbetinget støtte:		
A. Til værftet:		
a) tilskud		
b) kreditfaciliteter		
c) særlige skattefordele		
d) anden støtte		
B. Til kunden eller de endelige ejere:		
a) tilskud		
b) kreditfaciliteter		
c) skattefordele		
d) anden støtte		

Kontaktperson: Dato:

Stilling: Underskrift:

De tal vedrørende den finansielle støtte til kontrakten, som er nævnt i artikel 12, stk. 1, litra a) og som skal meddeles inden udgangen af den tredje måned efter den måned, hvor kontrakten blev underskrevet, skal være endelige, undtagen for de medlemsstater, hvis budgetordning ikke gør det muligt at tilvejebringe endelige tal inden for denne frist (Spanien og Portugal). I dette tilfælde kan oplysningerne om den finansielle støtte til kontrakten være foreløbige, men de skal udtrykkeligt angive det maksimale niveau for støtten til den pågældende kontrakt og skal meddeles inden for den i artikel 12, stk. 1, litra a), fastsatte frist. Medlemsstater, som meddeler disse foreløbige tal, skal give Kommissionen meddelelse om det endelige støttebeløb, som er ydet til disse kontrakter, så snart budgettet for det år, hvor kontrakterne blev underskrevet, er endeligt vedtaget.

Skema 2

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

RAPPORT OM STØTTE TIL REDERE TIL BYGNING ELLER OMBYGNING AF SKIBE
 (Oplysninger, som ikke findes i skema 1)

1	2	3			4	5		
		Ydet støtte				Søntemåneder	Købs- eller ombygningskontrakt	
Nr.	Navnet på det selskab, som modtager støtten	Form	Beløb	Vilkår	Søntemåneder		Skibstype og byggenummer	Tonnage (BT)
								Land
								Navn
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								

Kontaktperson: Dato:

Salling: Underskrift:

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

RAPPORT OM FINANSIEL STØTTE TIL VIRKSOMHEDERNE

Virksomhedens navn:

Del 1: Offentlig støtte

Driftsstøtte	Tab 1. Kontraktværdi 2. Omkostninger	Modtaget direkte støtte	Indirekte støtte (se tabel 1)
1. Kontraktstøtte: a) i forbindelse med kontrakter indgået før 1. januar det pågældende år b) i forbindelse med kontrakter indgået efter 1. januar det pågældende år heraf: — i forbindelse med udviklingsbistand til udviklingslande — i forbindelse med kontrakter henhørende under artikel 4, stk. 5			
2. Betaling af andre driftsomkostninger, herunder dækning af tab og støtte til redning (se artikel 5)			
	Omkostninger		Støtte
3. Investeringer			
4. Afskedigelsesgodtgørelser			
5. Andre direkte omkostninger ved lukning			
6. Omkostninger/indtægter ved anskaffelse og afsættelse af aktiver			
7. Omstillingsomkostninger			
8. Forsknings- og udviklingsomkostninger			
9. Andre omstrukturingsomkostninger			

Del 2: Omsætning og overskud/tab (udfyldes af alle virksomheder, der har modtaget direkte produktionsstøtte)

	Sidste år	Foregående år
10. Omsætning:		
11. Heraf bygning op ombygning af handelskibe: a) kontrakter indgået før 1. januar det pågældende år b) kontrakter indgået efter 1. januar det pågældende år heraf: — i forbindelse med udviklingsbistand til udviklingslande — i forbindelse med kontrakter henhørende under artikel 4, stk. 5		
12. Tab (eventuelt)		
13. Heraf i forbindelse med bygning og ombygning af handelskibe a) fra tab på kontrakter b) fra ændringer i reserverne c) fra omstrukturingsudgifter		

Del 3: Cash Flow (udfyldes af de virksomheder, der har anført tab i punkt 12, og som har modtaget offentlige midler)

	Sidste år	Foregående år
<i>Anvendelse af midlerne</i>		
14. Driftsunderskud før afskrivninger		
15. Investeringsudgifter		
16. Andre udgifter		
17. Andre ændringer i driftskapitalen		
<i>Midlernes oprindelse</i>		
18. Egenkapitalindskud a) fra offentlige aktionærer b) fra private aktionærer		
19. Lån og kreditlinjer a) offentlige a') heraf kontraktstøtte b) private b') heraf med statsgaranti		
20. Offentlige tilskud a) heraf kontraktstøtte		

Kontaktperson:

Dato:

Stilling:

Underskrift:

Skema 4

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

RAPPORT OM BYGNING AF HANDELSSKIBE (ANLÆG OG BESKÆFTIGELSE) FOR ALLE VÆRFTER, DER HAR MODTAGET OMSTRUKTURERINGSSTØTTE I DET PÅGÆLDENDE ÅR

Del 1: Anlæg pr. Virksomhed

1. Bedding/dok	2. Aktuel anvendelse	3. Størrelse	4. Kapacitet

Del 2: Handelsskibe i ordrebøgerne pr.

5. Bedding	6. Skibsnr.	7. Skibstype	8. K.BT	9. Produktionsstadium
10. Samlet ordretilgang		19	Antal	BT
11. Samlet antal færdiggjorte skibe		19	Antal	BT

Del 3: Antal beskæftigede på værftet pr.

12. Efter aktivitetsområde	19. Efter ansættelsesforhold (handelsskibe)
13. Handelsskibe	20. Arbejdere
14. Offshore	21. Funktionærer
15. Flådefartøjer	22. Beskæftigede i alt med handelsskibe
16. Reparation	23. Underentrepriser
17. Andet	24. Ændring i antallet af beskæftigede
18. I alt	
25. Samlet antal arbejdstimer på værftet	
26. Antal arbejdstimer til bygning af handelsskibe og ombygning	

Kontaktperson: Dato:

Stilling: Underskrift:

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. december 1990

om iværksættelse af et handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA) (1991-1995)

(90/685/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR—

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Stats- og regeringscheferne fremhævede på Det Europæiske Råds møde den 2. og 3. december 1988 på Rhodos, at det er særdeles vigtigt at intensivere bestræbelserne, bl.a. gennem samarbejde, på at styrke Europas audiovisuelle kapacitet, hvad enten der er tale om fri udveksling af programmer, fremme af det europæiske system for højopløsnings-tv eller en politik til fremme af en kunstnerisk samt produktions- og distributionsmæssig udvikling, der kan afspejle den europæiske kulturs rige mangfoldighed;

Fællesskabet råder allerede over visse instrumenter til iværksættelse af en sådan politik;

Rådet vedtog den 3. oktober 1989 direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ⁽⁴⁾; dette direktiv bidrager til at skabe et fælles audiovisuelt marked, der er til fordel for både sektoren og offentligheden, og som bør konsolideres;

Rådet vedtog den 27. april 1989 beslutning 89/337/EØF om højopløsnings-tv ⁽⁵⁾;

Kommissionen og den franske regering afholdt i fællesskab en konference om den audiovisuelle sektor fra den 30. september til den 2. oktober 1989 i Paris; de repræsentanter for sektoren, der var samlet ved denne lejlighed, understregede nødvendigheden af at styrke Fællesskabets indsats, bl.a. til fordel for den kunstneriske side af den audiovisuelle sektors virksomhed;

ved den fælleserklæring, der den 2. oktober 1989 blev godkendt af 26 europæiske lande og af Kommissionen, er der skabt en tværnational samarbejdsstruktur benævnt EUREKA-audiovisuel;

stats- og regeringscheferne gav på Det Europæiske Råds møde den 8. og 9. december 1989 i Strasbourg udtryk for ønsket om, at Fællesskabets handlingsprogram i forlængelse af MEDIA (foranstaltninger til fremme af udviklingen af den audiovisuelle industri) modtager den nødvendige finansielle støtte, og at der sikres den nødvendige sammenhæng med den audiovisuelle del af EUREKA-programmet;

Rådet har den 7. maj 1990 noteret sig Kommissionens meddelelse om den audiovisuelle politik, hvori der gøres rede for målene for og de prioriterede områder i en EF-politik, der gør det muligt at tage alle lovgivningsmæssige, teknologiske og industrielle problemer i den audiovisuelle sektor op til behandling, og som opstiller en vejledende tidsplan for forelæggelse af de specifikke forslag, der er nødvendige for gennemførelsen af denne politik;

udformningen af de industrielle elementer i denne samlede politik, herunder aspekterne vedrørende forbedring af film og tv-folks kompetence med hensyn til økonomisk og kommerciel styring, bør tage udgangspunkt i Kommissionens erfaringer med og positive resultater af gennemførelsen af MEDIA-programmets pilotfase; den evaluering, der er foretaget af denne fase, dels af Kommissionen, dels af en gruppe uafhængige eksperter, har vist, at det er nødvendigt med et mere langsigtet program til styrkelse af Europas audiovisuelle kapacitet;

sideløbende med videreførelsen og styrkelsen af de projekter, der blev iværksat i pilotfasen, vil iværksættelsen af nye projekter kunne få en katalysatoreffekt i de dele af det europæiske audiovisuelle marked, der endnu ikke er udforsket tilstrækkeligt;

Fællesskabets indsats bør tage hensyn til de aktiviteter, der iværksættes som led i EUREKA-audiovisuel;

med henblik herpå bør — med passende midler og i den ånd, der præger fælleserklæringen af 2. oktober 1989 — komplementære forbindelser fremmes mellem Fællesskabets foranstaltninger og de foranstaltninger, der gennemføres som led i EUREKA-audiovisuel;

i henhold til fælleserklæringen af 2. oktober 1989 er det ikke hensigten at lade projekterne i forbindelse med EUREKA-audiovisuel træde i stedet for Fællesskabets foranstaltninger, men i stedet eventuelt at lade dem tjene til udbygning og suppleret af disse;

⁽¹⁾ EFT nr. C 127 af 23. 5. 1990, s. 5.⁽²⁾ EFT nr. C 324 af 24. 12. 1990.⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 20. september 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).⁽⁴⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.⁽⁵⁾ EFT nr. L 142 af 25. 5. 1989, s. 1.

den europæiske audiovisuelle industri bør sikre tilvejebringelse af balance mellem udbud og efterspørgsel og derved afskaffe den bestående opsplitning af markederne og tilpasse sine for snævre og for urentable produktions- og distributionsstrukturer;

i denne forbindelse bør der ved omlægningen af markedsstrukturerne tages særligt hensyn til små og mellemstore virksomheder og til lande i Europa med beskeden audiovisuel kapacitet; med henblik herpå bør den fornødne koordination med Fællesskabets igangværende aktiviteter på disse områder sikres;

programindustriens udvikling bør ske under hensyntagen til situationen i lande med beskeden audiovisuel produktionskapacitet, eller som er af begrænset geografisk udstræning, og hvis sprog har beskeden udbredelse i Europa;

programindustriens udvikling forudsætter beherskelse af de nye teknologier og bør gøre det muligt at opnå stordriftsfordele;

øget anvendelse af ny teknologi, især af europæiske oprindelse, herunder højopløsnings-tv, i produktion og distribution af audiovisuelle programmer, kan bidrage til at styrke denne teknologi;

det viser sig at være nødvendigt at supplere de øvrige fællesskabsforanstaltninger til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri med en foranstaltning til forbedring af film- og tv-folks kompetence med hensyn til økonomisk og kommerciel styring;

svaret på de udfordringer, der følger af den kommunikationsteknologiske udvikling og det voksende behov for audiovisuelle programmer, ligger i første række i en mobilisering og dynamisering af sektorens fagfolk;

fagfolkene og medlemsstaterne bør idrages snævert i udviklingen af programmets indledende fase; gensidig information, udveksling af erfaringer og samordning mellem de forskellige aktører og Kommissionen er væsentlige elementer i en styrkelse af effektiviteten og sammenhængen i Fællesskabets audiovisuelle politik;

under overholdelse af subsidiaritetsprincippet bør Fællesskabets indsats i denne sektor ikke søge at træde i stedet for, men supplere og udbygge den indsats, de kompetente myndigheder i medlemsstaterne udfolder; etableringen af kontakt- og samarbejdsorganer er underordnet de nationale bestræbelser;

Fællesskabets finansielle bidrag bør især tjene til at vække interesse hos de berørte parter for at medvirke til supplerende finansiering, hvilket vil skabe en multiplikatoreffekt for udviklingen af den audiovisuelle industri;

det er vigtigt at vedtage foranstaltninger til den gradvise etablering af det indre marked i perioden indtil den 31.

december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

for at virkeliggøre Fællesskabets mål som anført i Traktatens artikel 2 forekommer fremme af den europæiske industri for audiovisuelle programmer nødvendig for det indre markeds funktion; Traktaten indeholder ikke den fornødne særlige hjemmel hertil, og artikel 235 bør derfor anvendes;

det beløb, der skønnes nødvendigt til finansiering af Fællesskabets bidrag til hele programmet, udgør 200 mio. ECU; bevillingerne fastsættes i overensstemmelse med de finansielle overslag og inden for de årlige budgetrammer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der iværksættes for en femårsperiode fra 1. januar 1991 et handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA), i det følgende benævnt »programmet«.

Det beløb, der skønnes nødvendigt for Fællesskabets finansielle deltagelse i programmet for årene 1991 og 1992 udgør 84 mio. ECU.

Artikel 2

Formålet med handlingsprogrammet er:

- at bidrage til at skabe gunstige rammer, inden for hvilke Fællesskabets virksomheder kan spille en dynamisk rolle sammen med virksomheder fra andre europæiske lande
- at stimulere og styrke en konkurrencedygtig udbudskapacitet for europæiske audiovisuelle produkter under hensyntagen til bl.a. små og mellemstore virksomheders rolle, de legitime interesser for samtlige film- og tv-folk, der deltager i frembringelsen af disse produkter, og situationen i lande, der har en begrænset audiovisuel produktionskapacitet, og som dækker et begrænset geografisk område, og hvis sprog har en beskeden udbredelse i Europa
- at forøge antallet af intereuropæiske udvekslinger af film og audiovisuelle programmer og opnå den maksimale udnyttelse af de forskellige distributionsmidler, der findes eller skal etableres i Europa, med henblik på en øget forrentning af investeringerne, en større udbredelse og en øget gennemslagskraft i offentligheden
- at styrke europæiske produktions- og distributionsvirksomheders placering på verdensmarkedet
- at fremme adgangen til og brugen af de nye, navnlig europæiske, kommunikationsteknologier i forbindelse med produktion og distribution af audiovisuelle værker

- at fremme en generel strategi inden for den audiovisuelle sektor, der gør det muligt at tage hensyn til den indbyrdes afhængighed mellem dens forskellige brancher
- at skabe komplementaritet mellem de europæiske bestræbelser og indsatsen på nationalt plan
- navnlig gennem en forbedring af europæiske film- og tv-folks kompetence med hensyn til økonomisk og kommerciel styring at bidrage til i samarbejde med de eksisterende institutioner i medlemsstaterne at skabe betingelser, der gør det muligt for virksomhederne inden for sektoren i fuldt omfang at drage fordel af enhedsmarkedet.

Artikel 3

Foranstaltninger i bilag I gennemføres for at virkeliggøre målene i artikel 2. De iværksættes efter fremgangsmåden i artikel 7.

Artikel 4

I forbindelse med iværksættelsen af programmet vil der blive lagt særlig vægt på Fællesskabets deltagelse i de projekter under EUREKA-audiovisuel, der supplerer eller udbygger de i artikel 3 omhandlede foranstaltninger, og som er i overensstemmelse med de i bilag II anførte kriterier for Fællesskabets deltagelse.

I forbindelse med programmets iværksættelse kan Fællesskabet også bidrage til fremme af samarbejdet med film- og tv-folk i landene i Central- og Østeuropa.

Endvidere bidrager Fællesskabet til udgifterne til drift af EUREKA-audiovisuells sekretariat samt til etablering af et europæiske observatorium for det audiovisuelle område.

Artikel 5

Budgetmidlerne til de i programmet omhandlede foranstaltninger fastsættes under budgetbehandlingen.

Artikel 6

Som hovedregel skal Kommissionens medkontrahenter, der medvirker ved iværksættelsen af de i artikel 3 omhandlede foranstaltninger, påtage sig finansieringen af mindst 50 % af de samlede omkostninger.

Artikel 7

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af programmet.

2. Kommissionen bistås under udførelsen af denne opgave af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter, udpeget af hver medlemsstat, og som har Kommissionen repræsentant som formand. Udvalgets medlemmer kan lade sig bistå af eksperter eller rådgivere.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget udkast til foranstaltningerne vedrørende:

- a) de generelle retningslinjer for programmet (forundersøgelse af målene og prioriteterne, af de nærmere betingelser for Kommissionens deltagelse og for de forskellige foranstaltningers iværksættelse og funktion, kriterier for udvælgelse af kontrahenter og ydelse af fællesskabsstøtte)
- b) den årlige budgetfordeling inden for hver foranstaltning, bestemmelserne vedrørende finansiel deltagelse, herunder anvendelse af artikel 6, og den enkelte foranstaltnings varighed
- c) de spørgsmål, der vedrører den generelle ligevægt i programmets iværksættelse (overgang fra foranstaltninger i den sonderende fase til pilotfasen, overgang fra pilotforanstaltninger til hovedfasen, deltagelse i projekter under EUREKA-audiovisuel, bidrag i henhold til artikel 4, stk. 2, og kontrakter som omhandlet i bilag II)
- d) evaluering af programmet med henblik på forelæggelse af de i artikel 8 omhandlede rapporter.

4. Udvalget afgiver en udtalelse om de i stk. 3 nævnte udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger.

I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

5. Kommissionen kan i øvrigt høre udvalget om ethvert andet spørgsmål vedrørende gennemførelsen af programmet.

Udvalget afgiver en udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 8

To år efter iværksættelsen af programmet og senest seks måneder efter denne periodes udløb forelægger Kommissionen efter samråd med det i artikel 7 nævnte udvalg en

evalueringsrapport om de opnåede resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, tillige med passende forslag.

Efter programmets afslutning udarbejder Kommissionen, i overensstemmelse med den i artikel 7 fastsatte procedure, en rapport om programmets gennemførelse og resultater og forelægger den for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1990.

På Rådet vegne
A. RUBERTI
Formand

BILAG I

FORANSTALTNINGER, SOM SKAL IVÆRKSÆTTES, SAMT VEJLEDENDE FORDELING AF UDGIFTERNE

	(mio. ECU)
1. Distributionsmekanismer	85
1.1. <i>Distribution og udnyttelse af spillefilm i biografer</i>	40
— Kraftig udbygning af den indsats, EFDO (European Film Distribution Office) har udfoldet med hensyn til støtte til tværnational distribution af europæiske spillefilm til biograferne, navnlig ved at udvide støtten til at omfatte film, hvis produktionsomkostninger er på indtil 4,5 mio ECU.	×
— Gennemførelse af foranstaltninger til fremme af afsætningen af europæiske film uden for Fællesskabet (afsætningskontorer for europæiske film og fjernsynsprogrammer, samlet repræsentation ved festivaler og messer).	× × ×
— Forundersøgelse og foranstaltninger med sigte på en bedre udnyttelse af biografsalene.	× × ×
1.2. <i>Videodistribution</i>	10
— Videreførelse af EVE-projektet (Espace Vidéo Européen) for indtægtsforskud med henblik på at fremme tværnational produktion og udsendelse af europæiske film og programmer; supplerung af ordningen gennem tilskyndelse til oprettelse af tværnationale produktionsnet for at fremme videoproduktionen af europæiske film og programmer.	× ×
1.3. <i>Støtte til flersprogede tv-programmer</i>	10
— Udbygning af indsatsen in forbindelse med BABEL (Broadcasting Across the Barriers of European Language) til fremme af udbredelsen af europæiske tv-produktioner gennem støtte til eftersynkronisering og undertekstning og gennem forskning med henblik på at forbedre disse teknikker, herunder harmonisering deraf.	×
— Støtte til etablering af flersprogede tv-programmer eller -udsendelser.	× × ×
— Efter- og videreuddannelse som led i BABEL af journalister og andre fagfolk i den audiovisuelle sektor, der arbejder i et flersproget miljø, eller som beskæftiger sig specielt med eftersynkronisering og undertekstning.	×
1.4. <i>Udvikling af markederne og støtte til udbredelse af en uafhængig produktion</i>	25
— Styrkelse af arbejdet i EURO-AIM, et serviceorgan, der drager omsorg for, at uafhængige producenter kan optræde samlet på de internationale markeder, og som rådgiver dem ved:	×
— at gøre den europæiske tilstedeværelse på de store markeder mere synlig	
— at fremhæve særlige produktionsgrene (arkiver, dokumentar- og ungdomsproduktioner mv.)	
— at tage salgsfremmende initiativer på markeder uden for EF	
— at tilbyde særlig service til små og mellemstore produktionsvirksomheder	
— at datamatisere indsamling og udbredelse af oplysninger om uafhængige europæiske produktioner.	
— Tilskyndelse til, at tv-kanalerne udsender programmer, der er produceret af uafhængige europæiske producenter.	× × ×
2. Forbedring af produktionsvilkårene	75
2.1. <i>Styrkelse af præproduktionsstadiet</i>	23
— Styrkelse af European Script Fund (støtte til udarbejdelse af manuskripter og til præproduktion i øvrigt) gennem forøgelse af dens kapacitet og etablering af muligheder for at tilbyde professionel service såsom:	×
— bistand til udarbejdelse af manuskripter	
— bistand til finansiering af produktioner	
— udvidelse af udviklings- og præproduktionsstøtten til også at omfatte produktionsselskaber, der præsenterer »programpakker«.	

× Igangværende foranstaltning; forvaltningsstrukturen findes.

× × Pilotforanstaltning i lanceringsfasen; forvaltningsstrukturen findes.

× × × Projekt i konsultationsfasen; forvaltningsstrukturen skal skabes.

(mio. ECU)

— Udvidelse af disse foranstaltninger gennem hensigtsmæssig støtte til også at omfatte kunstneriske dokumentarfilm.	x x x	
— Styrkelse af europæiske manuskript- og drejebogsforfatteres faglige kvalifikationer ved med støtte fra Script at afholde »script doctoring«-seminarer.	x x x	
2.2. Omstrukturering af tegnefilmindustrien		23
— Styrkelse af Cartoon/Europæiske Forbund for Tegnefilm ved hjælp af:	x	
— støtte til samling af produktionsstudierne i net gennem samfinansiering af koordinations- og forvaltningsudgifter; varetagelse af de supplerende foranstaltninger til uddannelse af tegnere, studieledere og grafiske koordinatore, som denne etablering af net nødvendiggør		
— bidrag til harmonisering og datamatisering af produktionen og til industrialisering af arbejdsmetoderne		
— støtte til produktion af pilotfilm gennem ydelse af indtægtsforsku		
— udvikling af et særligt informationssystem for europæiske tegnefilm gennem afholdelse af møder mellem producenter og distributører samt datamatisering af oplysninger om branchen.		
2.3. Udnyttelse af ny europæisk teknologi i produktionen af programmer		20
— Udbygning af den indsats, der udfoldes af »Klubben for Media-investeringer«, ved:	x	
— at øge medlemstallet		
— at ansøre til nyskabende projekter gennem licitationsudbud		
— at støtte aktioner, der har til formål at fremme produktion af film og programmer under anvendelse af den europæiske HDTV-standard (i samarbejde med EUREKA-audiovisuel og »Vision 1250«-firmagruppen)	x x	
— at uddanne branchens folk i brugen af ny teknologi inden for digital billedbehandling, digital- og højopløsnings-tv, interaktivt tv m.v.		
2.4. Bidrag til skabelse af et sekundært marked, især ved udnyttelse af arkiver		9
— Støtte til drift og udbygning af MAP-TV (net af europæiske arkivtjenester).	x	
— Udnyttelse af denne »kollektive hukommelse« og den europæiske film- og tv-kulturarv ved bevaring, restaurering, nykopiering og genudsendelse af værker eller ved anvendelse af uddrag til produktion af nye programmer.	x x	
— Forsøg på at finde løsninger på rettighedsproblemer, der hindrer anvendelsen af arkivmateriale.	x x	
— Udarbejdelse af kataloger, der letter udnyttelsen af arkivmateriale.	x x x	
3. Stimulering af investeringer		10
— Bidrag til etablering og udvikling af strukturer, der kan mobilisere og stimulere investorerne (såsom Media-Venture, Euro-Media Garanti, investeringspooler, osv.)	x x	
4. Forbedring af film- og tv-folks kompetence med hensyn til økonomisk og kommerciel styring		15
— Videreførelse og diversificering af de foranstaltninger, der er påbegyndt af »managers inden for den europæiske audiovisuelle sektor/EAVE« for at forbedre uddannelsen af unge producenter i perspektivet af det store indre marked.	x	3
— Udvikling, i samarbejde med de nationale institutioner, af andre efteruddannelsesforanstaltninger, som samordnet af især Media Business School, for at imødegå de økonomiske og forretningsmæssige problemer, som faggrupperne inden for den audiovisuelle sektor møder på det europæiske plan.	x x	12
5. Udbygning af potentialet i lande, der har en ringe audiovisuel kapacitet, og/eller som dækker et begrænset geografisk område, og hvis sprog har en beskedent udbredelse; andre foranstaltninger.	x x x	15
6. Deltagelse i projekter under EUREKA-audiovisuel	x	p.m.
En væsentlig del af det beløb, som er tildelt hver enkelt af foranstaltningerne i punkt 1 til 5, skal anvendes til denne deltagelse.		

BILAG II

FÆLLESSKABETS DELTAGELSE I EUREKA-AUDIOVISUEL

Fællesskabets politik og EUREKA-audiovisuel har samme overordnede mål, nemlig at styrke den audiovisuelle kapacitet i Europa, i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder på Rhodos og i Strasbourg. I henhold til bilag 2 til fælleserklæringen af 2. oktober 1989 fra Paris om EUREKA-audiovisuel kan Det Europæiske Fællesskab deltage i projekter under EUREKA-audiovisuel, bl.a. via sine egne programmer; det er dog ikke hensigten at lade disse projekter træde i stedet for eksisterende samarbejdsarrangementer, men i stedet i påkommende tilfælde at lade dem tjene til udbygning og supplering af disse. Fællesskabets deltagelse foregår i praksis på to måder, nemlig åbning af EF-projekter for film- og tv-folk fra tredjelande (på kontraktvilkår, der endnu ikke er fastlagt), og fællesskabsdeltagelse i projekter under EUREKA-audiovisuel, der er i overensstemmelse med de i bilag I beskrevne aktionsområder.

Fællesskabets mulighed for at tilføre projekterne en tydelig »merværdi« bliver afgørende for, hvilke dele af EUREKA-audiovisuel Kommissionen vil deltage i.

Mulighederne for at opnå en positiv komplementaritet mellem de to instrumenter, dvs. Fællesskabets handlingsprogram og EUREKA-audiovisuel, øges af, at de har forskellig karakter:

- handlingsprogrammet er en sammenhængende række igangsættende foranstaltninger, der sætter ind både før, i og efter det egentlige produktionsled, og som har en særlig »dimensionseffekt«, fordi samtlige tolv EF-lande deltager
- EUREKA-audiovisuel har en åben struktur, inspireret af EUREKA (på teknologiområdet), med sigte på at hjælpe fagfolk til at samarbejde om udformning og gennemførelse af tværnationale produkter, især på produktionsområdet, forbundet med den smidighed, som forskellige samarbejdsformer mellem offentlige og private deltagere muliggør.

På grund af disse særlige træk kan der opnås synergi på to fronter:

1) *Fællesskabets handlingsprogram åbnes for nye partnere*

Fællesskabsindsatsens »merværdi« bliver endnu mere udtalt gennem den geografiske, økonomiske og kunstneriske udvidelse.

Fagfolk fra de lande, der deltager i »fælleserklæringen«, får tilbud om at deltage i initiativerne i handlingsprogrammet inden for rammerne af artikel 228-aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende lande. Tilknytningen formaliseres gennem kontrakter mellem de nye deltagere fra tredjelande og de ansvarlige for de enkelte projekter i handlingsprogrammet. De nye deltagere bidrager proportionelt til finansieringen af projektets drift- og forvaltningsudgifter.

Handlingsprogrammet har EF-karakter, og dets gennemførelse forestås af Kommissionen med bistand af det i artikel 7 omhandlede rådgivende udvalg. Men udvidelsen betyder en kraftig forøgelse af de kommercielle og økonomiske muligheder.

2) *Fællesskabet som partner i projekter under EUREKA-audiovisuel*

EF-merværdien tilføres EUREKA-projekter, hvis udbygning kan få en positiv virkning på produktionen af audiovisuelle programmer i Europa.

Fællesskabet kan deltage i projekter under EUREKA-audiovisuel via sit handlingsprogram. Deltagelsen finder i hvert enkelt tilfælde sted på grundlag af en særlig overenskomst.

Denne deltagelse tager bl.a. sigte på:

- at øge sammenhængen mellem de forskellige initiativer i handlingsprogrammet gennem medvirken i projekter, der supplerer allerede iværksatte foranstaltninger
- at opnå synergi mellem projekter, hvis sammenkobling kan få en inspirerende virkning
- at lette mulighederne for uafhængig produktion
- at bidrage til skabelsen af et sekundært marked for udbredelsen af europæiske værker
- at tilføre projekterne de ekstra finansielle midler, der er nødvendige for, at de kan udnytte og styrke den nye europæiske teknologi i produktionen af programmer (bl.a. højopløsnings-tv)
- gennem støtte til et projekt at bidrage til at styrke potentialet i lande med beskeden audiovisuel kapacitet
- at bidrage til, at det lykkes EUREKA-audiovisuel at nå sit overordnede mål, nemlig at styrke den audiovisuelle kapacitet i Europa.

Fællesskabet kan intervenere til støtte for projekter på alle de aktionsområder, der er beskrevet i artikel 3. Ønskeligheden af denne form for intervention afhænger af det enkelte projekts karakter og af, i hvilken udstrækning EUREKA-audiovisuelt initiativ er i overensstemmelse med de opstillede mål. Det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 7, udtaler sig om de projekter under EUREKA-audiovisuel, som vil modtage EF-støtte.

3) *Andre former for deltagelse i EUREKA-audiovisuel*

Fællesskabet bidrager med en andel, der aftales i koordinationsudvalget, til sekretariatsudgifterne til EUREKA-audiovisuel samt til det forberedende arbejde med sigte på den eventuelle oprettelse af »det europæiske observatorium for det audiovisuelle område«.
